

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Ústav pedagogiky a sociálních studií

Bakalářská práce

Romana Ježková

Historie a současnost Základní školy a Mateřské školy

Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace

Olomouc 2012

vedoucí práce: doc. PhDr. Drahomíra Holoušová, CSc.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a elektronických zdrojů.

V Měrovicích nad Hanou dne 2. dubna 2012

.....

Poděkování

V první řadě bych ráda poděkovala vedoucí mojí bakalářské práce doc. PhDr. Drahomíře Holoušové, CSc. nejen za odborné vedení, ale také za cenné rady, ochotu a trpělivost při přípravě bakalářské práce.

Chtěla bych poděkovat ředitelce Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace, Mgr. Ditě Červenkové, za všechny materiály, které mi poskytla a za čas, který mi věnovala. Další poděkování patří pracovníci Státního okresního archívu v Přerově, paní Věře Fišmistrové, za poskytnutí všech potřebných materiálů.

Závěrem bych chtěla poděkovat svojí rodině za nekonečnou podporu a laskavé povzbuzení v průběhu celého mého studia.

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Romana Ježková
Katedra nebo ústav:	Ústav pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	doc. PhDr. Drahomíra Holoušová, CSc.
Rok obhajoby:	2012

Název práce:	Historie a současnost Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace
Název v angličtině:	The history and the present days of Primary school and Nursery school Měrovice nad Hanou, state-funded institution
Anotace práce:	Bakalářská práce pojednává o historii a současnosti Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace. V práci jsou popsány nejen jednotlivé etapy vývoje školy od jejího vzniku (v roce 1901), ale je zde zmíněna také minulost obce Měrovice nad Hanou, včetně historických památek a současnosti samotné obce. Popisuje vývoj školy v návaznosti na historické a politické události: 1. světová válka, 2. světová válka, komunistický režim. V jednotlivých kapitolách se zabývá proměnou samotné budovy (výstavba, rekonstrukce), tak i výukou a mimoškolní činností.
Klíčová slova:	Základní škola Měrovice nad Hanou, historie, současnost, výuka.
Anotace v angličtině:	The bachelor thesis discusses the history and the present days of Primary school and Nursery school Měrovice nad Hanou, state-funded institution. The thesis describes not only different stages of development the school since its inception (in 1901), but there is mentioned also the past of village Měrovice nad Hanou, including the historic monuments and the present days of itself village. It also describes the development of school in relation to historical and political events: World War I., World War II., communistic regime. There is deal with the transformation of the building itself (construction, reconstruction) in the individual chapter and also teaching and extracurricular activities.
Klíčová slova v angličtině:	Primary school Měrovice nad Hanou, history, present, teaching.
Přílohy vázané v práci:	13 příloh
Rozsah práce:	61 stran práce, 7 stran příloh
Jazyk práce:	Český jazyk

Obsah

Úvod.....	7
1 Měrovice nad Hanou – historie a současnost.....	9
1.1 Poloha a nejstarší historie obce Měrovice nad Hanou.....	9
1.2 Kulturní památky v Měrovicích nad Hanou.....	12
1.3 Slavný rodák narozený v Měrovicích nad Hanou.....	13
1.4 Měrovice nad Hanou dnes.....	13
2 Historie školství v Měrovicích nad Hanou.....	15
2.1 Školství v Měrovicích do stavby současné školní budovy v roce 1900.....	15
2.1.1 Školní budova, stavební rozvoj.....	15
2.1.2 Pedagogická činnost školy.....	16
2.1.3 Veřejná činnost školy.....	17
3 Historie Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace.....	20
3.1 Historie školy od roku 1901 do roku 1918.....	20
3.1.1 Školní budova, stavební rozvoj.....	20
3.1.2 Pedagogická činnost školy.....	21
3.1.3 Veřejná činnost školy.....	22
3.2 Historie školy od roku 1919 do roku 1945.....	24
3.2.1 Školní budova, stavební rozvoj.....	24
3.2.2 Pedagogická činnost školy.....	25
3.2.3 Veřejná činnost školy.....	28
3.3 Historie školy od roku 1946 do roku 1968.....	31
3.3.1 Školní budova, stavební rozvoj.....	31
3.3.2 Pedagogická činnost školy.....	32
3.3.3 Veřejná činnost školy.....	35
3.4 Historie školy od roku 1969 do roku 1998.....	38
3.4.1 Školní budova, stavební rozvoj.....	38
3.4.2 Pedagogická činnost školy.....	39
3.4.3 Veřejná činnost školy.....	42
4 Současnost Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace.....	45
4.1 Školní budova, stavební rozvoj.....	45

4.2	Pedagogická činnost školy.....	46
4.3	Veřejná činnost školy.....	50
5	Hodnocení školy z pohledu ředitelky, starosty obce a bývalých žáků.....	53
	Závěr.....	57
	Prameny.....	58
	Přílohy – Seznam příloh.....	61

Úvod

Jednou z nejdůležitějších činností pro rozvoj zdravého člověka je bezesporu výchova a vzdělávání. Nejprve je to výchova v rodině a poté jsou děti předány pedagogickým pracovníkům, aby nejen rozvíjeli jejich schopnosti a dovednosti, ale byli jim také oporou při výběru budoucího povolání. Základní škola v Měrovicích nad Hanou již více než 100 let vychovává a vzdělává žáky z Měrovic. Do této školy jsem chodila nejen já, ale i moji rodiče a jejich rodiče a také všichni kamarádi z dětství. Jedná se o malotřídní vesnickou školu, která je pro žáky prvním stupněm v jejich celoživotním vzdělávání a její úloha je tedy velmi zodpovědná.

V této práci se zaměřím pouze na historii a současnost základní školy, protože k mateřské škole, která je také součástí příspěvkové organizace, jsem neshromáždila dostatečné množství podkladových materiálů. Materiály k historii mateřské školy byly vedeny správcem školy do konce 2. světové války, ale od roku 1945 je jich již velmi málo a nebylo by tedy možné shrnout kompletně celou historii Mateřské školy v Měrovicích.

Cílem práce je seznámit zájemce s historií a současností vzdělávání v Měrovicích nad Hanou. Tedy s bohatou historií základní školy a také s tím, jak v současnosti probíhá vzdělávání ve škole v Měrovicích.

Neocenitelným zdrojem pro čerpání informací byly kroniky školy, materiály ze Státního okresního archívu v Přerově, výroční zprávy školy a knihy Měrovice na Hané, Pobečví v proměnách času a Svědkové minulosti na Střední Hané. Práce je rozdělena do jednotlivých časových etap, které se dále dělí tak, aby popisovaly stavební rozvoj a opravy školní budovy, pedagogickou činnost školy a veřejnou mimoškolní činnost školy.

První kapitola seznamuje s obcí Měrovice nad Hanou, s její polohou a historií, kulturními památkami a také se současností obce.

Druhá kapitola je věnována nejstarší historii vzdělávání v obci až do roku 1900, kdy byla postavena současná školní budova.

Ve třetí kapitole je zachyceno dlouhé období od roku 1901 až do roku 1998. Tato kapitola se člení na čtyři podkapitoly, přičemž v první je zachyceno období od stavby školní budovy do konce první světové války. Druhá podkapitola se věnuje období od roku 1919 do konce druhé světové války a ve třetí podkapitole je zachycena doba od roku 1946 do vpádu vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968. Vývoj školy od roku 1969 je popsán ve čtvrté podkapitole, přes pád komunismu až po rok 1998.

Se současností školy od roku 1999 do roku 2012 seznamuje čtvrtá kapitola. Věnuje se zejména současnému způsobu výchovy a vzdělávání a je stejně jako předešlé kapitoly členěna na popis stavebního rozvoje a opravy školní budovy, pedagogickou činnost školy a veřejnou mimoškolní činnost školy.

Součástí práce je potom také rozhovor s ředitelkou školy a starostou obce Měrovice nad Hanou a s několika bývalými žáky.

V závěru práce je shrnut význam Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace a také význam samotné bakalářské práce.

Přílohy tvoří historické i současné fotografie ze života školy a obce.

Metoda zpracování bakalářské práce je teoreticko-historická a literární.

1 Měrovice nad Hanou – historie a současnost

Prolog

„Není spořádaného státu, není uvědomělé země, není obce, která chce rovný udržeti krok s duchem času, nejevila by snahu poznati svou minulost. Kdo nezná minulosti, neporozumí přítomnosti, tápe a bloudí ve tmě. Kdo nesnažil se vžiti se v ty kruté zápasy předkův svých o hroudu, s níž srostli, kdo nesnažil se spočítati slzy, jimiž otcové skrápěli chatě, aby z nich upravili útulek příjemný potomkům svým, kdo se nedovedl ponořiti v slasti a strasti, jichž předkům zažiti a zakusiti bylo o zdar potomkův, kdo nepoznal bojů o svobodu hmoty, o volnost osoby, vymožeností na poli hospodářském, občanském a duševním, ten nezasluhuje užívati ovoce těch snah, útrap, těch svízeli a strastí.“

František Neradil
nadačitel v Měrovicích¹

1.1 Poloha a nejstarší historie obce Měrovice nad Hanou

Obec Měrovice nad Hanou se nachází v rovinaté krajině na levém břehu řeky Hané v nadmořské výšce 202 metrů nad mořem. (viz Příloha č. 1 a 2)

Jak bývalo v dávných dobách zvykem, byla osada založena nedaleko řeky a byla obklopena hustými lesy, močály a jezery. Vzhledem k četným archeologickým nálezům popelnicových polí z doby lužické kultury je jisté, že osídlení zdejší oblasti se datuje hluboko do minulosti. „*Hroby se skrčenými kostrami... vykopány u Měrovic u nádraží s bronzovými náramky a jantarovými korálky...*“²

První písemná zmínka o obci se objevuje v roce 1466 v zemských deskách. Původní jméno bylo Mirowicze, odvozené od osobního jména Mír. Toto jméno bylo staroslovanského původu a znamenalo „svět“. Později psala se obec Mírovice a v roce 1567 se objevil dnešní název Měrovice, německy psaný Mierowitz. Od roku 1939 se používal název Mirowitz an der Hanna a po roce 1945 se opět používal název Měrovice. Zpočátku se obec skládala z několika dvorů, které tvořily uzavřenou návěs s jedním či dvěma vchody a dle ústně tradované pověsti se zde nacházela také obranná dřevěná tvrz. O této skutečnosti ale nebyl nikdy nalezen žádný písemný důkaz. Obec Měrovice byla

¹ NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908, s. 1.

² PEŘINKA, František. *Vlastivěda moravská. II. Místopis Moravy. Olomoucký kraj. Kojetský okres*. Brno: Akciová moravská knihtiskárna, 1930, s. 11.

po většinu své existence součástí nedalekého města Kojetína a tak můžeme říci, že dějiny kojetínského panství jsou také dějinami Měrovic. Ve 13. století, kdy se zdejší oblast vzpamatovala z vpádu Tatarů, byl Kojetín i s okolními obcemi darován Přemyslem Otakarem II. pražskému biskupství. Ve 14. století se majitelem kojetínského panství stal Jan Očko z Vlašimi. V 1. polovině 15. století, v době husitských válek, byly Měrovice a celé kojetínské panství majetkem Jana Puška z Kunštátu. Celému panství se ale vedlo velmi zle, protože nejen vojska husitská, ale také královská, se zdejší oblastí během válek několikrát přehnala a zanechala za sebou zpustošená, vypálená a vydrancovaná města a vesnice. Po husitských válkách se majiteli kojetínského panství stali pánové z Cimburka a Jan Tovačovský z Cimburka učinil z Kojetína samostatnou židovskou obec poté, co byli židé vyhnáni z Olomouce. Na počátku 16. století se majitelem kojetínského panství, tedy i Měrovic, stali pánové z Pernštejna. Za Pernštejnů bylo v Měrovicích dobře, protože nejen zde byl podporován rozvoj řemesel i obchodu a také nových hospodářských odvětví, jako bylo rybníkářství, hornictví či pivovarnictví. V katastru obce byly zřízeny hned čtyři rybníky. Nejblíže k obci byl největší z rybníků, který se jmenoval Kukla, též zvaný Dolní měrovský rybník. Potom zde byl Vrchní měrovský rybník, neboli Pučálka a další rybník se jmenoval Vidlák. Od obce nejvzdálenější byl nejmenší z rybníků se jménem Plaček, respektive Daniel. O téměř století později, na konci 16. století, byla majiteli panství hrabata ze Salmů a Neyburka. Poté, co vypukla třicetiletá válka, byla polovina obce zpustošena a lidé trpěli hladem. V roce 1636 se v Měrovicích nacházelo 24 osídlených gruntů, 4 sedláci s koňmi, 6 zahradníků, 14 nově usídlených obyvatel a 5 pustých usedlostí. Po válce zůstalo 19 domů pustých. Na začátku 18. století se na krátký čas vrátilo kojetínské panství zpět do rukou bývalého pražského biskupství, tehdy již arcibiskupství, a v roce 1726 panství koupila Marie Alžběta vévodkyně ze Šlesvicka a Holštýnska za 200.000 zlatých.³ Ve 20. letech 19. století vyhořela celá obec a několikrát ji postihla také cholera epidemie.⁴ Posledními majiteli panství byl rod Metternichů a to až do vzniku Československého státu.

Přelom 19. a 20. století byl velmi bohatý na vznik různých spolků či úřadů. Od roku 1875 existovala v obci Rolnická záložna a od roku 1897 Spořitelna Raiffeisenka. Velmi významnou událostí pro obec bylo zřízení železniční zastávky na hlavní trati ve směru Přerov – Brno v roce 1886. Někdy v 70. letech 19. století byl založen v obci také čtenářský

---

³ NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908, s. 9 - 23.

⁴ PEŘINKA, František. *Vlastivěda moravská. II. Místopis Moravy. Olomoucký kraj. Kojetický okres*. Brno: Akciová moravská knihtiskárna, 1930, s. 91.

spolek, přestože obecní knihovna byla založena až v roce 1921. Hned prvním rokem bylo zaregistrováno 72 čtenářů, kteří si během roku půjčili 886 svazků knih. V roce 1889 byl založen Sbor dobrovolných hasičů, v roce 1907 fotbalový klub a v roce 1919 Tělocvičná jednota Sokol. Občanům od roku 1899 sloužil Poštovní úřad a od 1901 byla v obci zřízena mlékárna.

1. světová válka se dění v obci moc nedotkla, ale odvedeno bylo více než 130 mužských obyvatel. *„Rodičové, přátelé a známí doprovázeli odvedence mobilizované s vážným důstojným klidem, rodiny své živitele s těžkým srdcem, se slzou bolestných předtuch, však bez reptání. Z nejednoho výrazu tváře zřejmě mluvila tupá resignace.“*⁵ Ubylo tak pracovních sil, nic nového se nebudovalo a činnost některých živnostníků se zastavila nadobro, za účelem odepsání daně na dobu války. Bylo také zakázáno samovolně nakládat s dobyt看, tedy bez povolení jej prodávat nebo porážet, pod pohrůzkou pokuty nebo dokonce vězení. Ceny všech surovin a potravin se zvýšili o stovky procent. *„Dne 28. října 1918 kapitulovalo Rakousko, to Rakousko, které vyprovokovalo „Světovou válku“, která ohněm, krví a slzami zaplavila celý svět. Na jeho rozvalinách vznikly nové říše. I našemu národu vzešla dne 28. října hvězda svobody. Toho dne prohlášen byl samostatný „Československý stát“.“*⁶ V Měrovicích se slavilo, byly vyvěšovány vlajky v národních barvách a obyvatelé vesele procházeli vesnicí a zdravili se s ostatními. 1. světová válka skončila.

O 21 let později vypukla 2. světová válka, která měla pro obec horší následky. *„Dnem 15. 3. 1939 ruší se svobodná Československá republika již od minulého podzimu zmenšená o krásné pohraniční kraje. Celé území až na Slovensko a Podkarpatskou Rus bylo obsazeno německým vojskem. Z území Čech a Moravy utvořen Protektorát říše Německé.“*⁷ Kromě obvyklých válečných útrap, jako byl nedostatek veškerého zboží, zažili obyvatelé Měrovic 20. dubna 1945 také bombardování, při kterém byla zničena nebo poškozena většina domů v obci a zahynulo 6 lidí. Brzy procházela Měrovicemi fronta a 2. května 1945 byli všichni Němci definitivně z území obce vyhnáni a usadilo se zde vojsko ruské a rumunské. O moc lepší to ale nebylo. Co jim obyvatelé nedali dobrovolně, to si prostě

---

⁵ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 95 – 96. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁶ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 142 – 143. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁷ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 51. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

vzali, ukradli. 8. května 1945 Německo oficiálně kapitulovalo. „*Tím se končí doba německé hrůzovlády nad českým národem.*“⁸

V roce 1950 byly upraveny všechny ulice v obci. Silnice byly vyasfaltovány a chodníky vydlážděny. V průběhu dalších let byla postavena prodejna Jednoty, fotbalové hřiště a požární zbrojnice. Dále byla vybudována kanalizace, celé území obce bylo elektrifikováno a při této příležitosti bylo vybudováno veřejné osvětlení ulic. Chod obce byl určován politickou situací, tedy vládou komunistické strany a pracovalo se podle plánů jednotlivých pětiletěk. Situace zůstala neměnná až do roku 1989.

Co se týká správy obce, v únoru 1949 vznikl samostatný Kojetínský okres, jehož součástí byly také Měrovice, ale již v roce 1960 zanikl a Měrovice byly připojeny k okresu Přerov. Tento stav setrval až do roku 1990.⁹

Pro zajímavost uvádím, že k 31. prosinci 1900 bylo v Měrovicích hlášeno 633 usedlíků v 124 domech a v roce 1950 to bylo již 193 domů se 709 obyvateli.¹⁰

1.2 Kulturní památky v Měrovicích nad Hanou

Nejdůležitější a nejstarší památkou v Měrovicích je Farní kostel sv. Bartoloměje zapsaný v Seznamu nemovitých kulturních památek vedeném Národním památkovým ústavem. Kostel v obci stál již v polovině 16. století, ale jeho současná podoba pochází z počátku 19. století, protože v roce 1801 shořela střecha a věž a poté byl kostel z větší části znovu postaven. V době třicetileté války sice měrovká duchovní správa zanikla, ale již krátce po roce 1652 byla opět obnovena a přidělena k nedaleké němčické duchovní správě.

Od roku 1812 si měrovští obyvatelé u vrchnosti zařídili vlastní duchovní správu a od tohoto roku se o věřící v Měrovicích stará vlastní kněz.¹¹

Dalšími památkami v obci jsou již pouze drobné církevní a sakrální stavby, jejichž výčet následuje:

- Kamenný kříž u kostela pocházející z roku 1746
- Kamenný kříž u rybníka z roku 1848

---

⁸ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 65. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁹ LAPÁČEK, Jiří a Břetislav PASSINGER. *Pobečví v proměnách času*. Přerov: Elan spol. s r.o. Přerov, 2005, s. 26.

¹⁰ *Historický místopis Moravy a Slezska v letech 1848 – 1960, svazek VI*. Ostrava: Profil, 1978, s. 95.

¹¹ NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908, s. 94.

- Kamenný kříž na bývalém hřbitově u železniční stanice z roku 1870
- Kamenný kříž u domu č. p. 176 u cesty směrem ke Kojetínu pocházející z roku 1880
- Kamenný kříž na pravém břehu řeky Hané z roku 1881
- Kamenný kříž u budovy obecního úřadu z roku 1907
- Boží muka za obcí směrem ke Kojetínu pocházející z roku 1939
- Kamenný kříž na hřbitově z roku 1957
- Dřevěný tzv. Červený kříž v poli severozápadně od obce, kopie z roku 1995 nahrazující původní kříž z roku 1925; první kříž zde stál ale již v roce 1880
- Pískovcová socha sv. Anny stojící u kostela od roku 1905¹²
- Pomníky obětem 1. světové války a 2. světové války.

1.3 Slavný rodák narozený v Měrovicích nad Hanou

Nejslavnějším rodákem, který se narodil v Měrovicích, je světově známý malíř Martin Chvátal. Přesné datum narození není známo, ale pokřtěn byl 28. října 1736.¹³ Jeho otec Adam pocházel z Měrovic a jeho matka Anna z Němčin, kam se také celá rodina 21 let po Martinově narození přestěhovala.

Martin Chvátal je ve světě znám pod jménem Martin Ferdinand Quadal a jeho díla je možné najít v mnoha světových galeriích, obrazárnách a muzeích. Jeho častými motivy byla zvířata, krajiny, ale i lidé. Namaloval několik autoportrétů a s oblibou maloval výjevy také z vojenských přehlídek, dvorních slavností nebo lovecké výjevy. (viz Příloha č. 3 a 4)

Martin Chvátal zemřel 11. ledna 1809 v Londýně ve věku 72 let.¹⁴

1.4 Měrovice nad Hanou dnes

Měrovice byly odedávna součástí kojetínského panství, ale od roku 1990 jsou samostatnou obcí. V roce 1992 byl název obce změněn na Měrovice nad Hanou.

¹² ŠÍREK, Jiří. *Svědkové minulosti na střední Hané*. Olomouc: Sprint, 2008, s. 52 – 55. ISBN 978-80-254-4257-98.

¹³ ŘEZÁČ, František. Příspěvek k životopisu moravského malíře Martina Chvátala. In: *Zprávy Vlastivědného ústavu v Olomouci*. Olomouc, 1966, číslo 130, s. 20 – 22.

¹⁴ Městské kulturní středisko Kojetín. [online]. [cit. 2012-03-05]. Dostupné z: http://www.kojetin.cz/meks/meks_galerie-rodaku_chvatal.php

V současnosti má obec charakter zemědělského sídla, obklopeného ze všech stran poli kvalitní orné půdy. V Měrovicích stále působí také několik spolků: Tělovýchovná jednota Haná Měrovice založená roku 1907, Sbor dobrovolných hasičů Měrovice založený již v roce 1889 a Myslivecké sdružení Měrovice.¹⁵

V současnosti se v obci v rámci veřejné služby nachází malotřídní základní škola pro 60 žáků, mateřská škola pro 25 dětí, knihovna, do obce jednou týdně zajíždí lékař, který má k dispozici vybavenou ordinaci a čekárnu. V obci se dále nachází pobočka České pošty, zastávka železniční dopravy, dvě pohostinství, dvě prodejny smíšeného zboží a penzion pro ubytování 10 osob. Obec má vlastní rozvod vodovodního řádu, čističku odpadů, je plně plynofikovaná a v roce 2010 byly kompletně opraveny všechny hlavní silnice procházející obcí. Každý rok jsou v Měrovicích pořádány tradiční Hody a předvánoční výlov místního rybníka a také další kulturní a společenské akce. V roce 2011 se například uskutečnily zvěřinové hody, pořádané mysliveckým sdružením, Halloweenská oslava nebo rozsvěcování vánočního stromečku, pořádané sdružením dobrovolných hasičů, či sraz rodáků, pořádaný kulturní komisí obce. Již tradičně je pořádána také Tříkrálová sbírka.

Stejně jako v mnoha dalších obcích v České republice, tak i v Měrovicích se neustále postupně snižuje počet obyvatel. Ještě v roce 1971 bylo v Měrovicích 729 obyvatel, ale v roce 2011 to bylo již jen 671 lidí. Pozitivní je alespoň průměrný věk obyvatel, který k 1. lednu 2011 činil 39,2 let.¹⁶ Od roku 1999 je obec Měrovice nad Hanou členem Mikroregionu Střední Haná se sídlem v Kojetíně.

Obecní pečeť pochází z roku 1814. „*V pečetním poli orámovaném věncem a linkou radlice, kolem ní z každé strany tři klasy, dole svázané.*“¹⁷ Další obecní symboly byly obci uděleny v roce 2002, jedná se o vlajku a znak a autorem návrhu byl Miroslav Pavlů. „*Znak – V červeném štítě tři od středu odkloněné zlaté obilné klasy, krajní s jedním svěšeným listem po straně, přeložené stříbrným oboustranným cimbuřovým břevnem. Vlajka – Červený list se třemi žlutými od středu odkloněnými obilnými klasy, krajní s jedním svěšeným listem po straně, přeloženými uprostřed vodorovným oboustranně zubatým posunutým bílým pruhem, širokým jednu osminu šířky listu. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.*“¹⁸ (viz Příloha č. 5 a 6)

¹⁵ Měrovice nad Hanou. [online]. [cit. 2012-03-05]. Dostupné z: <http://www.merovicenh.cz>

¹⁶ Český statistický úřad. [online]. [cit. 2012-03-05]. Dostupné z: <http://www.czso.cz>

¹⁷ LAPÁČEK, Jiří a Břetislav PASSINGER. *Pobečví v proměnách času*. Přerov: Elan spol. s r.o. Přerov, 2005, s. 138.

¹⁸ LAPÁČEK, Jiří a Břetislav PASSINGER. *Pobečví v proměnách času*. Přerov: Elan spol. s r.o. Přerov, 2005, s. 138.

2 Historie školství v Měrovicích nad Hanou

Prolog

„Školní rok započal dne 1. září slavnými službami Božími a vzýváním Ducha svatého. Po službách Božích shromáždili se žáci ve školní světnici, kde se jim vyložilo, jak ve škole i mimo školu, chovati se mají.“

Kronika školy
v Měrovicích n/H.¹⁹

2.1 Školství v Měrovicích do stavby současné školní budovy v roce 1900

2.1.1 Školní budova, stavební rozvoj

Z vyprávění pamětníků se traduje, že škola bývala v č. 2, v obecní hospodě, kde byla k dispozici jedna světnička, ve které se vyučovalo. První školní budova byla postavena v roce 1812, ale například toaleta pro žáky zde byla zřízena až v roce 1872. Při této příležitosti byl vybudován také strop v kuchyni a opravena byla i střecha. O pět let později obec zakoupila celou řadu nových školních lavic, celkem 6 lavic, za 60 zlatých a opravena byla i podlaha ve třídě. V roce 1879 byly na budově provedeny větší opravy a přestavby. Rozšířen byl školní dvůr, vybudována vrchní komora, přestavěn byt správce školy a do síně byla pořízena cementová podlaha, to vše za 800 zlatých.²⁰ (viz Příloha č. 7)

V roce 1881 obec přidělila škole ve vzdálenější části vesnice obecní pozemek, na kterém byla zřízena školní zahrada, a správci školy bylo povoleno užívat část této zahrady pro vlastní potřebu.

Po rozšíření školy na dvoutřídní byla v roce 1884 na místě staré obecní budovy č. 53 postavena nová školní budova pro druhou třídu. Již za tři roky zde byla rozšířena kuchyň v bytě správce školy a v roce 1888 byla pro potřeby školy vykopána před budovou studna.²¹

¹⁹ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 34. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

²⁰ NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908, s. 146.

²¹ Kronika národní školy v Měrovicích (1873 – 1888), s. 15 – 20. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Uplynulo několik let a budova školy již nevyhovovala školským zákonům, proto v roce 1899 c. k. okresní školní rada ustanovila komisi, která měla najít místo pro stavbu nové školní budovy. O Vánocích v roce 1900 bylo započato s bouráním usedlosti, na jejímž místě byla v následujícím roce postavena nová školní budova.

2.1.2 Pedagogická činnost školy

Nejprve se v Měrovicích vyučovalo po domech, ale řádné vyučování probíhalo již od poloviny 18. století, kdy skončila nadvláda církve nad školstvím a Marie Terezie celý systém školství reformovala. První dochované písemné školní záznamy se datují do roku 1807 ve formě Matriky školou povinných dětí²² a Matriky žáků nedělní školy²³. Ovšem známe dokonce i jména učitelů, působících v Měrovicích před touto dobou, i když přesná doba jejich působení v Měrovicích není dohledatelná. Byli jimi Mořic Spilka, Doubrava, Jan Kraus, Jan Lambot, František Rundt a Josef Pálka, který působil jako učitel v Měrovicích od roku 1807.²⁴

Kromě tzv. trivia: čtení, psaní a počítání se na počátku 19. století vyučovalo samozřejmě také náboženství. Výuka probíhala 5 hodin denně a byla povinná pro žáky od 6. do 12. roku. Není nezajímavé, že se dochovala také Kniha cti dítek školy Měrovské, datovaná od 5. června 1847 do 24. června 1868 se jmennými seznamy žáků, premiantů.²⁵

Školné bylo placeno týdně a pohybovalo se v rozmezí od 1 kr. stříbra pro dítě podruha či domkaře až po 3 kr. stříbra pro dítě bohatého rolníka. Tělesné tresty byly zakázány.

Od ledna roku 1870 byly při školách zřizovány místní školní rady. Členy volil obecní výbor a byli jimi správce školy, farář, pět zástupců obce a dva náhradníci. Funkční období trvalo 6 let. Náplní činnosti byla správa školního fondu a školní budovy, sestavování rozpočtu a nákup věcných školních potřeb, sestavování školní matriky, stanovování počátku denního školního vyučování, podpora činnosti učitele nebo starost o obsazování učitelských míst. Pro zkvalitnění vyučování kupovala školní rada například přírodopisné obrazy, mapy, hláskovací tabule či předlohy pro kreslení. Přínosem pro žáky bylo také zřízení školní knihovny v roce 1874. První knihy jí věnoval místní čtenářský spolek a jednalo se o 40 nevázaných knih poučného i zábavného obsahu. Další nové knihy pak

---

²² Matrika školou povinných dětí (1807 – 1892). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

²³ Matrika žáků nedělní školy (1815 – 1868). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

²⁴ Kronika národní školy v Měrovicích (1873 – 1888), s. 1. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

²⁵ Kniha cti dítek školy Měrovské (1847 – 1868). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

byly pravidelně kupovány nebo darovány do knihovny od obce nebo různých spolků a za půjčení jedné knihy vybíral nadučitel 1 krejcar. Na konci roku 1896 vlastnila školní knihovna již 162 svazků knih.

Spolu s obecním výborem se místní školní rada v roce 1882 usnesla, vzhledem k neustále se zvyšujícímu počtu žáků, který v tomto roce činil 122 dětí, rozšířit zdejší jednotřídní školu na dvoutřídní. Ve stejném roce c. k. zemská školní rada podanou žádost schválila a po splnění všech podmínek byla v roce 1884 otevřena dvoutřídní škola. Do Měrovic proto nastoupil první podučitel, Antonín Beneš.²⁶

Ve školním roce 1890 se obecní výbor usnesl, že by v zimním období mohla být pro odrostlé žáky zřízena hospodářská pokračovací škola. Tento záměr se ale nakonec neuskutečnil pro vysoké roční náklady na provoz této školy a malý zájem žáků.

Vyučování v obecních školách nebylo pro učitele jednoduché, vzhledem k vysokému počtu žáků v jedné třídě. Pokud potom některý z učitelů nemohl pro nemoc učit delší čas, řešila se obvykle nastalá situace příchodem výpomocného učitele, sloučením všech tříd nebo půldenním vyučováním. Proto se ve školním roce 1892/1893, kdy v Měrovicích onemocněl jeden z učitelů, přistoupilo od října až do dubna k polodennímu vyučování. Potom až do konce školního roku probíhalo vyučování celodenně pro všechny žáky společně v jedné třídě, ale bez nejstarších žáků, kteří měli povolené úlevy.²⁷

Školní zprávy, resp. vysvědčení rozdávali učitelé žákům pravidelně 4x ročně, obvykle v prosinci, únoru, květnu a červenci. Dozor nad prací učitelů měl na starosti farář a každý školní rok byla na škole provedena také kontrola školním inspektorem.

2.1.3 Veřejná činnost školy

Veřejná a mimoškolní činnost se omezovala převážně na oslavy významných dnů tehdejší doby. Slavily se narozeniny i jmeniny císaře a císařovny, náležitě byla oslavena svatba korunního prince Rudolfa či každý průjezd císaře Františka Josefa II. Měrovicemi.

24. dubna 1879 při příležitosti 25. výročí svatby císaře Františka Josefa II. a císařovny Alžběty proběhla v Měrovicích školní slavnost. V předvečer slavnosti prošel vesnicí průvod s hudbou a u železniční dráhy byl zapálen slavnostní oheň. Ve slavnostní den ráno

---

²⁶ Kronika národní školy v Měrovicích (1873 – 1888), s. 3 – 21. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

²⁷ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 22 – 29. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

proběhla v místním kostele bohoslužba. Žáci se poté odebrali do školy, kde vyslechli slavnostní projev správce školy, zazpívali národní hymnu a byli propuštěni domů. Znovu se žáci sešli po poledni ve škole a za doprovodu hudby se přesunuli do hostince, kde přednášeli připravené zábavné, poučné či žertovné scénky a dívky zahrály krátké divadelní představení. „*Mezi deklamacemi byly zpívány rozličné písně a naposledy zahrála hudba národní hymnu, kterou žáci jakož i veškeré obecnstvo s velkým nadšením zpívalo. Při té příležitosti byly dítky častovány uzenkami, rohlíky a pivem.*“²⁸

Žáci byli na konci každého školního roku odměněni za celoroční práci výletem. Většinou se všichni přesunuli na zahradu některého místního rolníka, kde cvičili, hráli divadlo, přednášeli básničky a zpívali. Z obecní pokladny jim pak bylo zakoupeno občerstvení.

Shrnutí historie Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou od nejstarší historie výuky v obci do roku 1900.

S výukou žáků se v Měrovicích začalo již v dávných dobách a s určitostí víme, že tomu tak bylo již v polovině 18. století. První školní budova byla postavena v první polovině 19. století a druhá o více než 70 let později. Přestože říšský zákon z roku 1869 stanovil povinnou školní docházku, mnoho odrostlejších žáků mělo povoleno řadu úlev (rodiče neměli zájem posílat děti do školy). Obecné školy byly osmitřídni, rozdělené na vyučovací oddělení, resp. na postupné ročníky. Vyučování na venkovských školách probíhalo pro chlapce i dívky společně a bylo rozšířeno kromě trivia a náboženství ještě o výuku reálií, kreslení, tělocviku a ženských ručních prací.²⁹ V Měrovicích se neustále zvyšoval počet žáků, a proto byla škola rozšířena v roce 1884 na dvoutrídni. Vyučování probíhalo ve dvou různých budovách a vzhledem k jejich stáří a neefektivitě bylo v roce 1899 rozhodnuto o postavení nové školní budovy, kde by byly obě třídy vyučovány pod jednou střechou.

Za dané období se v učitelském sboru vystřídal tito učitelé: Josef Pálka (1807 – 1846), Vavřinec Peřka (1846 – 1869), Jan Urbášek (1869 – 1871), Jan Bouchal (1871 – 1896), Antonín Beneš (1885), Antonín Jančík (1885 – 1890), František Hebnar (1890 – 1893),

---

²⁸ Kronika národní školy v Měrovicích (1873 – 1888), s. 13 – 15. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

²⁹ TOPINKA, Jiří a kol. Příspěvek k pořádání školských fondů. In: *Archivní časopis*. Praha: Vydává odbor archivní správy a spisové služby MV ČR prostřednictvím oddělení vydavatelství obchodního odboru Tiskárny Ministerstva vnitra, o. p., 2008, ročník 58, s. 81 – 115. ISSN 0004-0398.

Ferdinand Parák (1894 – 1896), Jindřich Müller (1896 – 1906), Josef Knap (1896 – 1897), Jan Urbášek (1896 – 1906), Emil Vomela (1900 – 1902).³⁰

---

³⁰ NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908, s. 138.

3 Historie Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace

3.1 Historie školy od roku 1901 do roku 1918

3.1.1 Školní budova, stavební rozvoj

Pro stavbu nové školní budovy byla vybrána usedlost č. 28 manželů Jana a Anny Vránových, koupená školní radou za 2400 zlatých. Smlouva tržová byla uzavřena dne 25. října 1899, ale nejprve bylo nutné zbourat původní usedlost. Stavbou nové školní budovy byl pověřen zednický mistr z nedalekých Němčic nad Hanou, Michal Hýžd'ala. Celkové náklady na stavbu školní budovy a přilehlého hospodářského stavení se vyšplhaly k částce 32.621 korun a 34 halířů.

Náklady na stavbu školní budovy:

- Zednické a nádenické práce 9.654,78
- Kamenické práce 863,57
- Tesařské práce 3.262,17
- Pokrývačské práce 1.351,44
- Stolařské práce 2.709,03
- Zámečnické práce 745,37
- Sklenářské práce 243,07
- Natěračské práce 359,68
- Klempířské práce 507,05
- Malířské práce 155,84
- Stavební materiál 10.540,59.

Náklady na stavbu hospodářského stavení:

- Zednické a nádenické práce 1.279,77
- Tesařské práce 701,57
- Pokrývačské práce 120,20
- Stolařské práce 72,50
- Zámečnické práce 44,07
- Natěračské práce 10,64.

Budova byla dokončena a vysvěcena dne 25. srpna 1901.³¹ (viz Příloha č. 8)

Již první rok po ukončení stavby nové školy se v dolních místnostech, které sloužily jako byty nadučiteli a podučiteli, objevila plíseň a bylo nutné provést opravy těchto prostor. Rodiny učitelů se tohoto dočkaly ale až 2 roky poté a po celou dobu byly nuceny v nezdravých místnostech žít. V celém přízemí byly opraveny zdi a vyměněny podlahy.

Ke konci školního roku 1910/11, konkrétně 20. května v 16 hodin, došlo k protržení hráze nedaleko tekoucí řeky Hané a zatopení školní zahrady a přízemních prostor školy do výše jednoho metru. I když voda zase rychle ustoupila, bylo nutné v průběhu prázdnin provést opravu maleb a ty potom vybělit.³²

Do roku 1918 nebyly provedeny žádné další opravy.

3.1.2 Pedagogická činnost školy

Nový školní rok 1901/1902 začal kuriózně. Přestože vyučování mělo probíhat již v nové školní budově, museli žáci první dva vyučovací dny trávit ve starých školách, protože správce školy neměl od nové budovy klíče.

Ve školním roce 1905/1906 bylo ve škole zahájeno vyučování ženským ručním pracím, kdy od začátku listopadu do konce měsíce března probíhalo vyučování 7 hodin týdně, společně pro všechny dívky. Od roku 1908 vyučování probíhalo stejně s tím rozdílem, že se výuka uskutečňovala ve dvou skupinách, 3 hodiny v jedné a 4 hodiny v druhé skupině. Při této příležitosti je zmiňována první žena v učitelském sboru Anežka Stavínohová. Vyučování v tomto roce ovšem neblaze ovlivnila smrt nadučitele Jana Urbáška, protože musely být sloučeny obě třídy a všech 85 žáků bylo vyučováno pohromadě až do příchodu nového učitele, celkem šest měsíců.

V roce 1914 vypukla 1. světová válka a tato událost se bezprostředně dotkla také chodu školy, protože podučitel Richard Kleiber nastoupil jako jednoroční dobrovolník vojenskou službu. Bojoval v Karpatech a v Rusku, kde byl ale zajat a nevrátil se až do konce války. Na jeho místo proto byla dosazena výpomocná učitelka Lidmila Steinmannová.³³ Vyučování ale velmi trpělo i díky mimoškolním povinnostem učitelů, kteří museli pro válečné účely několikrát do roka sčítat úrodu, dobytek, krmivo, všechny možné

³¹ NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908, s. 156.

³² Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 61 – 76. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

³³ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 52 – 87. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

plodiny i osetí všech polí. Nejvíce takto utrpěl školní rok 1917/1918, kdy probíhalo vyučování pouze necelých 7 měsíců místo obvyklých 10 měsíců a předepsané učivo tak nebylo celé probráno. Navíc mnozí žáci měli úlevy, protože museli pomáhat při pracích na poli.

Když válka skončila, žákům ve škole byl náležitě vysvětlen význam vzniku samostatného státu a tato událost byla ve škole také náležitě oslavena. Protože při výuce byly stále používány původní učebnice, bylo výnosem okresní školní rady nařízeno, aby se vypouštěly články, které neodpovídaly novému státnímu zřízení. Byla také učiněna opatření k tomu, aby se povinná školní docházka stala pro všechny žáky opravdu povinnou. „*Výnosem ok. šk. rady ze dne 23. prosince bylo učitelstvo vyzváno, aby přesně zaznamenávalo v tříd. katalogu návštěvu školní, místní škol. radě výkazy zasílalo, aby tato po řádném vyšetření podávala návrhy na potrestání rodičů pro nedbalou docházku školní. Výnosem tím ruší se všechny dřívější výnosy, dle kterých učit. musil omlouvati zameškání školy, když rodiče používali školních dítek ku výpomoci při domácích i polních pracích.*“³⁴

3.1.3 Veřejná činnost školy

Veřejná činnost se z počátku stále týkala převážně oslav významných dnů Rakouska-Uherska. Oslavy byly konány nejen ve škole v rámci vyučování ale také v místním hostinci a prostřednictvím bohoslužeb.

V roce 1905 vznikl při škole v Měrovicích Nadační fond Františky Benešové, která věnovala škole 1200 korun pro chudé žáky, na pomůcky a ošacení. Z úroků potom bývali všichni žáci obdarováni drobnými dárky o každých vánocích. Tímto šlechetným činem uctila paní Benešová památku své zemřelé dcery Josefky. Správcem fondu byl ustanoven učitelský sbor.

Školní výlety odměnou pro žáky za celoroční práci pokračovaly i nadále. Neomezovaly už se pouze na obec, ale žáci chodívali do nedalekého lesa či dalších blízkých lokalit. Poprvé v roce 1910 byl s 15 žáky II. třídy vykonán výlet až do Sloupských jeskyní. V roce 1911 se pro potěšení nejen žáků, ale hlavně rodičů a ostatních obyvatel konal první Dětský den, který byl poté pravidelně pořádán každý rok.³⁵

---

³⁴ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 147. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

³⁵ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 52 – 79. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Po vypuknutí 1. světové války bylo jednou z hlavních mimoškolních povinností nadučitele, dle nařízení zemské školní rady, zapisovat do školní kroniky válečné události. Bylo také nařízeno vychovávat mladé chlapce tak, aby přivykli vojenské kázní. V Měrovicích byli takto cvičeni pod dohledem správy školy všichni chlapci příslušných požadovaných ročníků a seznamy těchto mladíků byly posléze zasílány politickému úřadu, který z nich vybíral odvedence. K válečným účelům pomohly také měrovské žákyně v rámci výchovy ručních prací, kdy byly pro vojáky v poli vyráběny punčochy, ponožky, náprsenky, rukavice, košile a další teplé prádlo.³⁶

Po skončení války byl nejen žáky, ale i ostatními obyvateli obce, náležitě a s radostí oslaven vznik samostatného Československého státu.

Shrnutí historie Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou od roku 1901 do roku 1918.

Vyučování bylo zahájeno v nové školní budově a probíhalo dle schválených plánů bez větších závad. Povinnými předměty vyučovanými na obecných školách byly náboženství, čtení a psaní, vyučovací jazyk, počty, základy přírodopisu a přírodopisu (chemie), zeměpis, dějepis, kreslení, zpěv, ženské ruční práce a tělocvik, povinný pro chlapce a nepovinný pro dívky.³⁷

V letech 1914 – 1918 probíhala 1. světová válka, a přestože se učitelé snažili pokračovat v běžné výuce, nebylo možné probrat veškeré učivo. Důvodem byly nejen úlevy pro některé žáky ale hlavně vyčerpání učitelů, kteří museli vykonávat mnoho mimoškolních povinností na úkor vyučování.

Po skončení války byly nejen upraveny učební osnovy, ale hlavně bylo nařízeno zamezit školním úlevám pro žáky.

Za dané období se v učitelském sboru vystřídal tento učitelé: Anežka Stavínková (1905 – 1912), Metoděj Skála (1906), Josef Sotorník (1906 – 1907), Jaroslav Pinkava (1905 – 1907), František Neradil (1907 – 1917), Ladislav Zahrada (1907 – 1909)³⁸, Jan Trefil (1909 – 1911), František Hrazdira (1911 – 1912), Marie Budská (1912 – 1916), Otakar Vrána (1912 – 1913), Richard Kleiber (1913 – 1914), Lidmila Steinmannová (1914 –

---

³⁶ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 90 – 142. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

³⁷ TOPINKA, Jiří a kol. Příspěvek k pořádání školských fondů. In: *Archivní časopis*. Praha: Vydává odbor archivní správy a spisové služby MV ČR prostřednictvím oddělení vydavatelství obchodního odboru Tiskárny Ministerstva vnitra, o. p., 2008, ročník 58, s. 81 – 115. ISSN 0004-0398.

³⁸ NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908, s. 138.

1924), Ida Steinmayerová (1916 – 1924), Anna Pýchová (1917), Rudolf Dvořák (1917 – 1922), Anna Pospíšilová (1917 – 1919)³⁹.

3.2 Historie školy od roku 1919 do roku 1945

3.2.1 Školní budova, stavební rozvoj

V květnu roku 1925 byla provedena zkouška bleskosvodu na budově školy. V průběhu 1. světové války byl původní měděný drát zabaven pro válečné účely a nahrazen železnou svodnicí. Při zkoušce bylo zjištěno, že tato svodnice je již ve špatné stavu, neplní svou funkci a bude nutné ji vyměnit. A přestože v rozpočtu školy nebyl patřičný obnos v plné výši, rozhodli se členové školní rady opravu provést, aby nenesli vinu za případné neštěstí. Oprava stála 560 korun.⁴⁰

V roce 1931 schválili členové místní školní rady provedení nutných oprav na budově školy a zejména pak vybudování nového kabinetu, který vznikl přepažením větší z tříd dřevěnou přepážkou. V novém uzavíratelném kabinetě pak byly uloženy a uspořádány všechny pomůcky. O rok později byla vybudována kanalizace na školním dvoře, který neměl doposud žádné odvodnění a neustále tam stála voda a bláto a muselo se chodit po lávkách z prken, podložených cihlami. V roce 1934 byla opravena studna před budovou školy a uzavřena cementovým poklopem. Dále bylo nalíčeno průčelí školy, oplechována prostřední římsa, fermežovou barvou byla zvenčí natřena všechna okna, hlavní dveře a vrata. Ve školní zahradě byly také podle návrhu zemského zahradníka vysázeny ovocné zákrsy a na příští rok byla naplánována výměna oken ve školní budově.

V roce 1935 i 1936 byly o prázdninách opraveny a vylíčeny chodby školy a obě třídy. O rok později došlo k výměně podlahy v kuchyni správce školy a do II. třídy bylo zakoupeno rádio s amplionem.

Nové moderní školní lavice byly místní školní radou zakoupeny do I. třídy začátkem roku 1939 společně s psacím stolem do kabinetu a školní lékárníčkou. V polovině téhož roku pak byly nové lavice koupeny i do II. třídy a do obou tříd byly koupeny nové tabule.

---

³⁹ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁴⁰ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 185 – 186. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Do konce školního roku 1945 již nebyly prováděny žádné opravy budovy ani obnova vybavení školy. Po skončení války ale byla škola ve velmi špatném stavu, bylo nutné vymalovat a zasklít okna a poškozená zůstala také střecha budovy.⁴¹

3.2.2 Pedagogická činnost školy

Se změnou státního zřízení v roce 1918 bylo nařízeno, aby učitelé vynechávali a neprobírali v čítankách články a učivo, které odkazovalo na Rakousko-Uherský stát. Ze stejného důvodu byly také odstraněny některé knihy ze školní knihovny.

Ještě rok po skončení války, v listopadu 1919 byl takový nedostatek uhlí, že vyučování muselo probíhat celý měsíc polodenně. Vytápět se mohla pouze jedna učební místnost, takže I. třída byla vyučována dopoledne a II. třída odpoledne. V tomto roce byly také nově upraveny platy státních zaměstnanců, tedy hlavně učitelů, kteří byli doposud znevýhodněni. Učitelům byl zvýšen plat na stejnou úroveň, jako u ostatních státních zaměstnanců se stejným vzděláním.⁴²

Poprvé ve školním roce 1920/1921 začalo vyučování již 1. září oproti minulým letům, kdy výuka začínala vždy až v polovině měsíce září. V tomto školním roce bylo také okresní školní radou nařízeno, aby učitelé požadovali po žácích jen nejnnutnější školní potřeby a nově již nezáleželo na tom, aby měli všichni žáci stejné sešity. Sešit mohl mít jakoukoliv podobu, dle finančních možností rodičů, a stačilo, že byl žákem úhledně upravený. Učitelé byli také vybídnuti, aby pečlivě pracovali na zlepšení návštěvy školy a aby docházku každý den pečlivě zaznamenávali. Na začátku každého měsíce pak byly výkazy s docházkou zasílány okresní školní radě. Nejvíce problematická byla docházka ve dnech zrušených svátků (např. 8. září, 2. února nebo 25. března), kdy ještě pět let po skončení války přišlo do školy pouze 20 či méně žáků z celkového počtu zhruba 120 dětí. Situace se zlepšovala jen pozvolna v průběhu dalších let.⁴³

Ve školním roce 1923/1924 byly v obecných školách zavedeny dva nové povinné předměty, občanská nauka a výchovné ruční práce. Aby bylo učitelům usnadněno vyučování těchto předmětů, zúčastnili se oba měrovští učitelé 3 měsíčního kurzu k této

---

⁴¹ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 16 – 64. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁴² Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 143 – 154. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁴³ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 161 – 171. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

problematicke. Od února do dubna bylo pro nemoc učitelky Olgy Župkové zavedeno půldenní vyučování a spolu s hodinami náboženství a ženských ručních prací měla každá třída 7 vyučovacích půldnů v jednom týdnu. Takto popsal uplynulý školní rok nadučitel Julius Tichák: „*Tak nespokojen, jako letos, jsem nebyl ještě nikdy. Výsledky neodpovídají práci. Nemilá přísnost, ale opravdu nutná, otravovala mě chvíle ve škole. Lidé tvrdí, že se děti lepší!? Mě zdá se to zlepšení malým!! Kéž bych se mýlil! Uvidíme, co přinese doba další.*“⁴⁴

Ve školním roce 1925/1926 byly pro výuku ženských ručních prací sloučeny skupiny dívek z obou tříd, protože jejich počet nepřesahoval celkový počet 40 žáků. V roce 1926 byly poprvé stanoveny výnosem ministerstva školství pololetní prázdniny ve dnech 1. a 2. února. Učitelé stanovení prázdnin v tyto dny uvítali, protože 2. února se v kostelech stále slavil zrušený státní svátek a ve školách bývalo v tento den, kromě několika málo žáků, prázdno.⁴⁵

Ve školním roce 1928/1929 byla změněna dosavadní praxe, která spočívala v tom, že vždy po roce se vystřídali učitelé v jednotlivých třídách. Ten, který učil jeden rok v první třídě, byl druhý rok učitelem v druhé třídě a další rok se zase vrátil do první třídy. Nyní bylo doporučeno, aby učitelé pobýli v jedné třídě více po sobě následujících let. Krutá zima tohoto roku na čas ovlivnila chod školy a zapsala se do školních kronik. „*Již před Vánocemi napadlo zde neobvyklé množství sněhu a již přes 2 měsíce nenastalo tání. Po Vánocích klesala stále teplota, až dosáhla 4. února 1929 nejvyšší zimy -33°C. Pro velmi nepříznivé tyto poměry ministerstvo vyučování nařídilo přerušiti vyučování v týdnu od 18. do 24., což prodlouženo bylo až do konce února 1929.*“⁴⁶

Na začátku školního roku 1929/1930 se ve škole konala schůze učitelů a rodičů. Rodiče žáků si ztěžovali, že jejich dětem není dovoleno se modlit a požadovali po řídicím učiteli, aby žákům dovolil pomodlit se před začátkem a na konci každého vyučovacího dne. Problémy s náboženstvím byly ve školní kronice zmiňovány již dříve a za jejich podněcovatele byl označován místní katecheta, měrovský farář. Výsledkem schůze byl příslib řídicího učitele, že žákům bude povoleno se modlit podle požadavků rodičů. Rodiče byli naopak vybídnuti, aby dohlédli na čistotu žáků a jejich oděvů a na dodržování školních povinností. Zdůrazněna byla také potřeba spolupráce školy a rodiny.

---

⁴⁴ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 180. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁴⁵ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 172 – 195. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁴⁶ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 207. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Od školního roku 1936/1937 byly rozdávány pouze dvojce školní zprávy, neboli vysvědčení, a sice v pololetí a na konci školního roku. Doposud se žákům rozdávaly školní zprávy čtyřikrát do roka, vždy po čtvrtroce vyučování.⁴⁷

Školní rok 1937/1938 byl poznamenán problémy s výchovou a chováním převážně starších žáků. „*Žactvo třeba odvykati neuctivosti k představeným a dospělým lidem, netrpěti jich hrubostí, mstivosti v jednání mezi sebou, škodolibosti a jízlivosti. Čas vyučovací je drahý a proto nutno využítovati každé chvilky. Nedochovilnost a váhavost není na místě.*“⁴⁸ Vina byla také na straně rodičů, kteří měli děti na starosti mimo školu a nezajímali se o to, co dělají ve volném čase. Poprvé v tomto roce byla nařízena povinná branná výchova žáků obou tříd v podobě pochodových cvičení a učitel zdůrazňoval žákům potřebu silné armády pro uhájení a zabezpečení samostatnosti Československého státu.

Začátek školního roku 1938/1939 byl poznamenán uzavřením Mnichovské dohody a následným vyhlášením všeobecné mobilizace, které výrazně ovlivnilo chod školy v Měrovicích, protože do vojenské služby byl povolán i správce školy Ladislav Loveček. Vedení školy i vyučování v obou třídách se musela ujmout učitelka Marie Pavlíková do doby, než nastoupila nová pomocná učitelka. V době od 10. do 13. října byla zabrána II. třída vojskem, které zde bylo po čtyři dny ubytováno. O rok později vypukla 2. světová válka, která samozřejmě ovlivnila i chod školy v Měrovicích, protože například pololetní prázdniny běžně trvající dva dny se protáhly na dva měsíce. (viz Příloha č. 9)

Z popudu úřadu říšského protektora K. H. Franka prostřednictvím okresního školního výboru v Přerově bylo 1. července 1940 nařízeno, aby byly všechny dosavadní školní kroniky zabaleny, zapečetěny a uloženy jako závadné knihy. Následujícím školním rokem byly zavedeny kroniky nové.⁴⁹

Vzhledem ke skutečnosti, že počet žáků na jednu třídu byl značně překročen, bylo povoleno zemskou školní radou, aby byla pro školní rok 1940/1941 otevřena výjimečně III. třída. Protože ale byly v budově měrovské školy k dispozici pouze dvě vyučovací třídy, bylo zavedeno polodenní vyučování. I. třída, žáci 1. a 2. postupného ročníku, měli vyučování denně od 1 hodiny odpolední. II. třída, žáci 3. a 4. postupného ročníku, měli vyučování denně od 8 hodin ráno a odpoledne jen některé předměty. III. třída, žáci

---

⁴⁷ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 2 – 38. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁴⁸ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 41. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁴⁹ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 48 – 59. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

5. – 8. ročníku měli vyučování denně kromě středy ráno od 8 hodin a odpoledne od 1 hodiny. Povinně byla zavedena také výuka německého jazyka pro žáky od 3. ročníku a výš. 3. – 5. ročník měl vyučování jazyka 3 hodiny týdně, 6. – 7. ročník 4 hodiny týdně a 8. ročník 5 hodin týdně.

V následujícím školním roce 1941/1942 byla zrušena III. třída a opět se vyučovalo pouze ve dvou třídách.⁵⁰

Vánoční prázdniny v roce 1944 začaly tři dny před svátky a skočit měly první týden v lednu. Poté ale byly prázdniny neustále prodlužovány a řádné vyučování už nezačalo až do konce války. Vyučovalo se pouze dvakrát v týdnu v místním hostinci, protože ve škole bylo ubytováno vojsko, většinou Maďaři. 20. dubna 1945 byly Měrovice bombardovány a při tomto náletu zemřely dvě žačky obecné školy a další 4 obyvatelé obce. Zničeno bylo mnoho domů a usedlostí, většina ostatních domů byla poškozena. Pravidelné vyučování bylo obnoveno v Měrovicích 28. května 1945, ale zameškanou látku již nebylo možné dohnat. Vyučování v průběhu války shrnul nadučitel František Kroupa. „*Vyučování bylo válečné. Němci a náš proslulý ministr školství – náš jeden z nepřátel české školy – Emanuel Moravec chtěli, abychom vtloukali dětem do hlavy jen němčinu a jen to, co mělo vztah k říši německé. Vyučování tedy za mnoho nestálo, ježto vyučování tomu, co děti hlavně potřebovaly, bylo omezeno na míru nejmenší. Dějepisu se neučilo vůbec a zeměpisu jen o Německu a o našich zemích, Čechách a Moravě jen jako součástí říše německé – Protektorát Čechy a Morava. Takovým vyučováním bylo otravováno žactvo i učitelstvo.*“⁵¹

3.2.3 Veřejná činnost školy

Tak, jak se dříve ve škole slavily jmeniny a narozeniny císaře, byly od roku 1918 slaveny narozeniny prezidenta osvoboditele Tomáše Garrigue Masaryka, později Edvarda Beneše či výročí vzniku samostatného Československého státu.

Školní rok 1919/1920 byl bohatý na dary pro měrovskou školu. 20 korun jí věnovala místní Občanská záložna a 200 korun z výtěžku taneční zábavy darovalo Železniční zařízení

---

⁵⁰ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. , válečná (1940 – 1945), s. 1 – 8. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁵¹ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 60. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

v Měrovicích. Z těchto peněz byly zakoupeny nové knihy do žákovské knihovny a sešity pro chudé žáky.

Záslužná práce učitele nekončila v Měrovicích ani po vyučovacích hodinách a obzvláště nadučitel měl mnoho dalších mimoškolních povinností. Například v listopadu 1920 proběhla oslava 250. výročí úmrtí J. A. Komenského a při této příležitosti měl nadučitel promluvu o jeho významu nejen k místnímu žactvu, ale večer také v místním hostinci pro obyvatele obce. V roce 1921 prováděl v obci nadučitel Rudolf Dvořák, kromě každoročního zjišťování výnosů plodin a dalších surovin, také sčítání lidu, vyhlášené Československou republikou. Napočítáno bylo 154 domů, z toho 147 obydlených a 767 obyvatel.

Na počátku školního roku 1924/1925 bylo doporučeno zavést pro žáky organizované spoření. Místní učitelský sbor se po poradě dohodl toto spoření okamžitě zavést. Sběratelem byl v každé třídě třídní učitel, který peněžité obnosy vždy prvního dne v měsíci uložil žákům na jednotlivé vkladní knížky vedené zdarma místní Rolnickou záložnou. Dobrovolného spoření se z 84 žáků zúčastnilo 54 žáků a ke konci školního roku bylo dohromady uloženo 2.376 korun a 95 haléřů. Na konci školního roku 1927/1928 byl celkový stav spoření 10.831 korun 27 haléřů.⁵² Postupem let ale začalo mít spoření žáků na vkladní knížky klesající tendenci a na konci školního roku 1935/1936 bylo uloženo za celý rok pouze 240 korun a 35 haléřů.⁵³

Žáci byli odměňováni školními výlety vždy na konci školního roku a měli možnost se podívat například na hrad Buchlov, propast Macochu, do skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm nebo do Luhačovic.

S příchodem války se v rámci mimoškolní činnosti pravidelně pořádaly školní slavnosti u příležitosti zřízení Protektorátu Čechy a Morava nebo narozenin Adolfa Hitlera.

Shrnutí historie Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou od roku 1919 do roku 1945.

Po osamostatnění Československého státu byly vydávány nové školní formuláře s označením nového státu a veškerá označení Rakousko-Uherska a panovnického rodu

---

⁵² Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931), s. 155 – 203. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁵³ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 30. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

bylo nařízeno ze všech míst odstranit. Z žákovských knihoven byly vyloučeny všechny „nevhodné“ knihy.

Zákonem z roku 1922 byla stanovena povinná osmiletá školní docházka na obecných a měšťanských školách a byly zavedeny některé nové či upravené předměty, a sice občanská nauka a výchova, výchovné ruční práce, tělesná výchova namísto tělocviku, či nauka o národním hospodářství. Nadále se vyučovalo také náboženství, jenž zůstalo svěřeno církvi, ale žáci bez vyznání ho nově již nemuseli navštěvovat.⁵⁴

Od roku 1936 byly rozdávány školní zprávy pouze 2x do roka, na konci ledna a na konci června.

Po vypuknutí 2. světové války byla zavedena nová kronika a do této „válečné kroniky“ se mohly zaznamenávat pouze „nezávadné“ informace, tudíž záznamy se omezovaly většinou na povinný sběr odpadů.

Za dané období se v učitelském sboru vystřídali tyto učitelé: Zdeňka Sedláčková (1919 – 1920), Marie Dragounová (1919), František Vávra (1920), Eugenie Otáhalová (1920 – 1921), Jana Feilerová (1921 – 1922), Ludvík Šlerka (1922 – 1923), Julius Tichák (1923 – 1929), Olga Župková (1923 – 1925), Božena Konupčíková (1924 – 1932), Bedřich Konečný (1925 – 1927), Jan Lesák (1927), Adéla Frgalová (1927), Emílie Soušková (1927 – 1928), Valerie Míčková (1928 – 1930), Josef Kuča (1929 – 1930), Jan Šprňa (1930 – 1938), Anežka Konečnicková (1930 – 1931)⁵⁵, Josefa Panková (1931 – 1933), Ludmila Petříková (1932 – 1933), Marie Obdržálková (1933 – 1935), Jarmila Nevrllová (1933 – 1935), Josef Kalman (1934), Josef Passinger (1935 – 1936), Františka Domanská (1935 – 1939), Ferdinand Nevrla (1935), Růžena Zástěrová (1935), Marie Pavlíková (1936 – 1940), Ladislav Loveček (1938), Vlastimila Marčonková (1939), František Kroupa (1939 – 1947), Julie Svozilová (1939 – 1941), Jakub Němeček (1940 – 1944), Emílie Rysnarová (1940 – 1941), Věra Trylčová (1942 – 1944), Ludmila Malečková-Valentová (1941 – 1945), Robert Herman (1941 – 1945), Vladimír Horák (1942 – 1943), Vlastimil Pinkava (1943 – 1944), Marie Králová (1944 – 1945), Zikmund Foukal (1944 – 1945), Marie Pivná-Zvěřinová (1944 – 1945), Maximilián Páchl (1945 – 1946)⁵⁶.

---

⁵⁴ TOPINKA, Jiří a kol. Příspěvek k pořádání školských fondů. In: *Archivní časopis*. Praha: Vydává odbor archivní správy a spisové služby MV ČR prostřednictvím oddělení vydavatelství obchodního odboru Tiskárny Ministerstva vnitra, o. p., 2008, ročník 58, s. 81-115. ISSN 0004-0398.

⁵⁵ Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁵⁶ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

3.3 Historie školy od roku 1946 do roku 1968

3.3.1 Školní budova, stavební rozvoj

Od konce 2. světové války byla teprve o prázdninách v roce 1947 provedena vnější oprava školní budovy. Na škole byly vyměněny okapní roury a žlaby a bylo provedeno veškeré oplechování. Opravila se i poškozená omítka a poté byl proveden celý nový nátěr.

V průběhu prázdnin roku 1948 bylo veškeré elektrické vedení ve škole zabudováno do zdí a všechny místnosti a chodby byly nově vymalovány. Důležitou změnou byl přesun zadních dveří na dvůr a zahradu, protože tak byl získán prostor pro komoru u bytu řídicího učitele. Současně byla zakoupena nová kamna do obou tříd a rozbitá či prasklá okna byla nově zasklena.⁵⁷

Doposud nebyl ve škole žádný zdroj vody a pro tuto se chodilo k nedaleké studni v ulici, což nebylo zrovna praktické. Pro zajištění základní hygieny a další nutné potřeby, jako například umývání tabule, byla v průběhu prázdnin v roce 1951 vykopána nová studna přímo před budovou školy a vodovod byl zaveden až do budovy. Při této příležitosti byly rekonstruovány také veškeré odpady a toalety. V následujícím roce potom byla zdvojena všechna okna na chodbách i toaletách, aby bylo zabráněno zamrznání vodovodu.

V dubnu 1954 byly v obou učebnách a v kabinetě vytrhány staré dřevěné podlahy, prkna byla otočena a na ně se položily nové parketové podlahy. O prázdninách potom byla natřena všechna okna v obou učebnách a vnitřní strana dveří obou učeben bílou barvou.⁵⁸

V průběhu prázdnin roku 1956 byla opravena stará střešní krytina a okapní žlaby. Stěny na chodbách byly nejen vymalovány, ale natřely se také olejovou podrovnávkou, aby byly omývatelné a nemuselo se tak často malovat. Na školním dvoře se strhla stará polorozpadlá šopa a na jejím místě byla vystavěna nová, větší, pro uskladnění otopu na zimu. V roce 1958 se ve škole vybudovala pro žáky šatna.

Během prázdnin v roce 1964 bylo ve II. třídě zavedeno zářivkové osvětlení. Největším problémem v budově ale bylo zamrznání vodovodního potrubí v zimních měsících. Tento problém mohl být odstraněn zavedením ústředního topení, které by vytápělo všechny prostory ve školní budově, ale realizace takového opatření byla zatím v nedohlednu.

---

⁵⁷ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 80 – 90. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁵⁸ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 116 – 131. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Ve školním roce 1964/1965 byla při škole v Měrovicích zřízena stravovna. Ta byla umístěna v budově bývalé mlékárny a pro žáky ze základní školy se každý vyučovací den vařil oběd. O prázdninách byly vyměněny prohnílé a děravé okapní svody na budově školy a na žákovských toaletách byly upraveny dřevěné přepážky. Vzhledem ke stáří budovy se ale neustále objevovaly nové závady a potřeby oprav a proto bylo přislíbeno zařadit celkovou generální opravu školní budovy do další pětiletky. V roce 1968 byla zpracována projektová dokumentace oprav, ale s realizací se dle plánu mělo začít až za dva roky.⁵⁹

3.3.2 Pedagogická činnost školy

Od školního roku 1946/1947 začali žáci od pátého postupného ročníku výš navštěvovat měšťanskou školu v Němčicích nad Hanou. Ve škole v Měrovicích tedy zůstali žáci 1. – 4. ročníku. Od následujícího školního roku docházeli do Němčic žáci od šestého ročníku a v Měrovicích byli vyučováni žáci 1. – 5. ročníku.⁶⁰

V únoru 1948 nastal další zvrat v dějinách Československého státu, protože k moci nastoupila komunistická strana. Tato událost ovlivnila také chod školy. „Úkol školy byl vymezen jasně novým školským zákonem: vychovat odpovědného spolupracovníka pro dokonalejší společenský řád.“⁶¹ Byly vydány nové učební osnovy a dle schváleného rozvrhu hodin bylo vyučováno v I. třídě celkem 21 hodin týdně a ve II. třídě celkem 28 hodin týdně. V lednu roku 1949 se žáci školy připojili k první vyhlášené pětiletce a k jejich závazkům patřilo například zřízení doučovacích skupin tak, aby lepší žáci pomáhali těm, kteří zůstávali v učení pozadu. Dále žáci chtěli bojovat proti špatné docházce, měli se starat o nástěnky ve škole, ale také pravidelně sbírat odpadový materiál nebo sledovat práci místních zemědělců. Úkoly si dali ale i učitelé, a sice prohlubovat výsledky vlastní školní práce a hledat nové formy výchovy. Učitelé umožnili hospitace rodičů ve třídách během vyučování nebo si dali za úkol, aby na škole byly k dispozici všechny dosažitelné odborné časopisy, například Rodina a škola, Škola a svět, Komenský, Hudební výchova, Mateřídouška, Ohníček, Pionýr, Práce mladých a jiné.

---

⁵⁹ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 144 – 227. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁶⁰ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 73 – 90. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁶¹ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 92. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Ve školním roce 1948/1949 byly vedeny dva zájmové kroužky, technicko-výtvarný a kroužek šití, pletení a háčkování.⁶²

Pro školní rok 1950/1951 vyhověl Krajský národní výbor v Olomouci žádosti vedení školy a v době od 7. září do 4. října 1950 byla zřízena škola v přírodě v Nové Senince u Starého Města pod Sněžníkem v okrese Šumperk. Záměrem bylo umožnit všem žákům rekreační pobyt v přírodě na čerstvém zdravém vzduchu a ozvláštnit výuku. Žáci odjeli z měrovského nádraží spolu s vedoucími a ostatním pomocným personálem, žáků bylo 54, dospělých 12.

Denní program byl:

06:45 hodin	budíček
06:50 – 07:00 hodin	rozcvička
07:00 – 07:30 hodin	mytí, úklid
07:30 – 07:40 hodin	vztyčení vlajky
07:40 – 08:00 hodin	snídaně
08:00 – 08:10 hodin	ideová rozmluva
08:10 – 08:15 hodin	nástup do učeben
08:15 – 10:00 hodin	vyučování
10:00 – 10:20 hodin	přesnídávka
10:20 – 11:10 hodin	vyučování
11:10 – 12:10 hodin	táborové povinnosti, schůzka oddílu, tělesná výchova, volná čtvrt hodinka
12:10 – 12:30 hodin	příprava na oběd, mytí
12:30 – 13:00 hodin	oběd
13:00 – 15:00 hodin	polední klid
15:00 – 15:30 hodin	první část odpoledního programu
15:30 – 15:45 hodin	svačina
15:45 – 17:45 hodin	druhá část odpoledního programu
17:45 – 18:00 hodin	mytí
18:00 – 18:15 hodin	snímání vlajky
18:15 – 18:45 hodin	večeře
18:45 – 19:15 hodin	mytí, čištění zubů
19:15 – 19:45 hodin	večerní program

---

⁶² Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 87 – 92. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

19:45 – 20:00 hodin příprava ke spánku

20:00 hodin noční klid.⁶³

Třetí neděli se přijeli na žáky podívat autobusem jejich rodiče a i přesto, že se po prvním týdnu pokazilo počasí a zbytek pobytu propršelo, žáci byli veselí, spokojení a škola v přírodě jim prospěla. Finanční částka na realizaci této akce, 97.000 korun československých, ale nebyla celá vyčerpána.

V únoru 1951 vstoupil v platnost nový školní řád, který mimo jiné zavedl poprvé také žákovské knížky pro žáky od 3. postupného ročníku. Do knížek se zaznamenával prospěch, chování, či zvláštní zásluhy žáka.

Pro školní rok 1954/1955 byly vydány nové učebné osnovy a učebnice. Vyučováno bylo celkem devět předmětů, a sice mateřský jazyk, ruský jazyk, dějepis, zeměpis, matematika, biologie, tělesná výchova, kreslení a hudební výchova.⁶⁴

Ve školním roce 1956/1957 byl v Měrovicích překročen počet žáků tak, že bylo nutné otevřít třetí třídu. Protože ale v budově školy nebyly 3 učebny, bylo se Sdružením rodičů a přátel školy dohodnuto, že i žáci 5. ročníku nebudou chodit do národní školy v Měrovicích, ale budou denně docházet do střední školy v nedalekých Němčicích nad Hanou. V tomto roce byly opětovně zavedeny ruční práce, které se z rozvrhu vytratily počátkem 50. let. Nově byly ruční práce vyučovány v 1. – 3. ročníku, ale pojetí předmětu bylo zcela odlišné od dřívějšího charakteru ženských ručních prací. Náplní předmětu byla například práce s hlinou, papírem, tkaninami či jednoduché pěstitelské práce. Stále se také vyučovalo nepovinné náboženství jednu hodinu týdně.⁶⁵

Poprvé ve školním roce 1960/1961 byly učebnice a školní potřeby rozdávány žákům zcela zdarma a celkový náklad v prvním roce činil 3.946 korun československých a 30 haléřů.

Školní rok 1962/1963 byl nově zahájen tak, že žáci první třídy přišli za zvuků vyhrávání obecního rozhlasu společně z mateřské školy v doprovodu učitelky a rodičů a byli tak symbolicky předáni ke studiu základní škole. Příjemné přivítání jim bylo povzbuzením pro nadcházející první školní rok.

---

⁶³ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 108 – 111. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁶⁴ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 112 – 136. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁶⁵ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 147 – 151. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Jako vhodný doplněk vyučování, byl v roce 1964 zapůjčen z místního národního výboru televizor, který byl umístěn ve II. třídě a sloužil k názornému zprostředkování právě vyučované látky.

Postupem let se začal projevovat klesající trend počtu žáků, který ovšem vyučující využili ve svůj prospěch a v prospěch samotných žáků. Například v roce 1965 navštěvovalo školu v 1. – 4. ročníku pouze 38 žáků a učitelé tak měli dokonalý přehled o jejich vědomostech. Učitelé mohli snadněji identifikovat příčiny případných nedostatků u slabších žáků a věnovat více času jejich odstraněním ve spolupráci s rodiči a pionýrskou organizací.⁶⁶

Od 1. února 1967 bylo projednáno a schváleno se Sdružením rodičů a přátel školy zavedení volných sobot v sudé týdny. Na škole tedy začal fungovat jedenáctidenní školní vyučovací cyklus, ale hned následujícího roku došlo v tomto směru k další změně. *„Školní rok začínal s významnou změnou v organizaci školní práce zavedením pětidenního vyučovacího týdne s volnou sobotou v napnutém ovzduší vyvrcholeném 21. srpna, kdy pro všechny občany stalo se neuvěřitelné: v noci z 20. na 21. srpna došlo ke společně soustředěné invazi leteckých a pozemních sil SSSR, PZR, NDR, MZR a BZR na území celé naší republiky při výzvě jak vlády tak Ústředního výboru KSČ k občanům, aby zachovali klid a nekladli postupujícími cizímu vojsku odpor. V rychlém spádu události pak vydávaná usnesení vládní i stranická, televizní projevy čelných osobností, resoluce pracujících ze závodů, prohlášení mimořádného XIV. Sjezdu KSČ nedokázali přinést žádoucí ovzduší v denním našem životě. Přesto učitelé vynasnažili se svědomitým úsilím připravit a organizovat školní práci tak, aby potíže vyvstalé z probíhajících událostí byly překonány bez citelné újmy ve výchově a výuce našich žáků s vyrovnáním se se složitou problematikou.“*⁶⁷ Takto ředitel školy Bohumil Rádl popsal prázdninové události roku 1968, vpád vojsk Varšavské smlouvy na území našeho státu.

3.3.3 Veřejná činnost školy

Po 2. světové válce se školní život pomalu začal vracet do starých kolejí, opětovně se začaly slavit původní svátky, výročí a narozeniny významných osobností předválečné doby a nové svátky, například První máj. (viz Příloha č. 10)

---

⁶⁶ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 168 – 198. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁶⁷ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 224. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

V rámci mimoškolní činnosti se stalo 52 žáků školy v roce 1948 členy Československého červeného kříže. Žáci pravidelně platili členské příspěvky, kupovali si různé publikace vydávané Československým červeným křížem a snažili se dodržovat zdravotní pravidla, hygienu a další mravní pravidla.

Po roce 1948 bylo zřízeno Sdružení rodičů a přátel školy. Toto sdružení věnovalo škole cennou a velmi drahou pomůcku, a sice zvukový promítací přístroj s potřebným příslušenstvím v hodnotě 59.700 korun československých. Dále sdružení zakoupilo pro školu radiogramofon a gramofonové desky. Náplní činnosti ale byla hlavně podpora učitelů v jejich výchovné a vyučovací práci. Během školního roku 1950/1951 došlo ve škole k založení pionýrského oddílu.⁶⁸

Žáci také pravidelně prováděli sběr papíru, textilu a kostí a nejlepších deset žáků bylo odměněno vyhlídkovým letem letadlem Československých aerolinií nad Měrovicemi. Dalšími mimoškolními aktivitami žáků kromě sběru surovin byl přednes básní a zpěvy při pořádání různých akcí v obci, ale také výpomoc v jednotném zemědělském družstvu při sběru brambor nebo čištění kultur od plevele a mandelinky bramborové. Žáci se podíleli také na zvelebení vzhledu obce čištěním a zametáním chodníků nebo hrabáním suchého listí. Ředitel Bohumil Rádl byl ale také velmi zaneprázdněn veřejnou činností. Například v roce 1958 byl členem místního národního výboru (dále jen MNV), matrikářem a pokladníkem MNV, zástupcem MNV v okresní péči o mládež, předsedou komise pro občanské záležitosti a předsedou finanční komise, kronikářem místní pionýrské organizace, předsedou kulturní komise jednotného zemědělského družstva a každou neděli odpoledne promítal pro mládež filmy a večer pak pro dospělé. Všechny tyto aktivity byly časově velmi náročné. Oba učitelé se také scházeli v tzv. metodickém kroužku s učiteli z okolních vesnic a navštěvovali školení k problematice výchovy a vzdělávání.⁶⁹

V roce 1961 proběhlo sčítání lidu, bytů a domů, kdy ředitel školy Bohumil Rádl byl sčítacím komisařem, a napočítáno bylo 131 domů, 46 zemědělských usedlostí, 2 neobydlené domy a 736 obyvatel vesnice.

Každý rok byla prokazována také náležitá péče zdravotnímu stavu žáků, kteří pravidelně absolvovali 1x ročně zdravotní prohlídku, ošetření chrupu 2x za školní rok,

---

⁶⁸ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 68 – 115. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁶⁹ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 134 – 167. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

očkovaní proti neštovicím, záškrtu, tuberkulóze či žloutence, nebo rentgenologické vyšetření.

Odměnou žákům byly školní výlety, absolvované pravidelně každým rokem v doprovodu rodičů. Kuriózní školní výlet se uskutečnil v roce 1953, kdy vzhledem k finanční nouzi některých rodin si žáci vyjeli v doprovodu dospělých do Kroměříže na třech ověčených žebříňácích na gumách a budili tímto nezvyklým způsobem cestování značnou pozornost.

V říjnu 1968 sice proběhly oslavy 50. výročí vzniku samostatné Československé republiky a žáci při této příležitosti vysadili Lípu svobody, ve stínu prázdninových událostí ale nebyly tyto oslavy tak veselé a uvolněné, jako v předešlých letech.⁷⁰

Shrnutí historie Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou od roku 1946 do roku 1968.

Po skončení 2. světové války byl obnoven Československý stát, bylo mu vráceno veškeré odstoupené území Sudet a opětovně se připojilo území Slovenska.

K 1. září 1948 vstoupil v platnost zákon, který poprvé zavedl jednotnou soustavu vzdělávání a stal se tak významným mezníkem v poválečném školství. Soustavu vzdělávání tvořily mateřské školy a školy prvního, druhého a třetího stupně. Prvním stupněm byly národní školy s pěti ročníky a druhým stupněm střední školy se čtyřmi ročníky. Školy prvního a druhého stupně byly určeny pro žáky od 6 do 15 let. Změnilo se také postavení malotřídních škol. Již zde nebylo možné absolvovat celou povinnou školní docházku, ale žáci museli po pátém ročníku povinně chodit do středních škol. V Měrovicích z důvodu velkého počtu žáků a nedostatku prostoru bylo od roku 1956 schváleno, aby do stření školy v Němčicích odcházeli žáci už po dokončení 4. ročníku.

V roce 1961 se dosavadní název národních škol, pokud stejně jako škola v Měrovicích, zajišťovaly výuku pouze nižším ročníkům, proměnil v Základní devítiletou školu 1. až 4. ročník v Měrovicích.⁷¹ Do roku 1968 probíhala výuka dle schválených učebních plánů v duchu oslav Velké říjnové socialistické revoluce nebo výročí osvobození Rudou armádou.

Za dané období se v učitelském sboru vystřídalí tito učitelé: Jindřiška Janíčková (1946), Ludmila Štěpánková (1946 – 1947), Jarmila Oulehlová (1946), Libuše Hořínková (1946 –

⁷⁰ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 174 – 226. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁷¹ TOPINKA, Jiří a kol. Příspěvek k pořádání školských fondů. In: *Archivní časopis*. Praha: Vydává odbor archivní správy a spisové služby MV ČR prostřednictvím oddělení vydavatelství obchodního odboru Tiskárny Ministerstva vnitra, o. p., 2008, ročník 58, 81 – 115. ISSN 0004-0398.

1947), Lidmila Dřimalová (1947 – 1948), Marie Mačáková (1947), Eva Snížková (1947 – 1949), Marie Horáková (1947 – 1948), Bohumil Rádl (1948 – 1969), Žofie Zámorská (1948), Miroslav Bdinka (1948), Jena Škubalová – Polášková (1948 – 1950), Božena Kaštilová – Paštulková (1950 – 1951), Růžena Stávková (1951), Naděžda Drkošová (1952), Marie Pavlíková (1952), Blažena Švejcarová (1953 – 1954), Marie Trpíková (1954 – 1982), Marie Hošková (1955), Věra Borovková (1955), Jaroslav Sládek (1966, 1968), Josef Horák (1967).⁷²

3.4 Historie školy od roku 1969 do roku 1998

3.4.1 Školní budova, stavební rozvoj

V průběhu prázdnin školního roku 1970/1971 bylo započato s generální opravou školní budovy, naplánovanou již v roce 1968. S opravami se potom pokračovalo i o následujících prázdninách. Kompletně vyměněna byla střešní krytina, okapové roury, všechna okna a venkovní dveře a opraveny byly venkovní fasády. Úpravami prošel učitelský byt a vnitřní schodiště do prvního patra bylo pouze vyrovnáno, i když potřebovalo ještě další úpravy. O prázdninách v roce 1973 bylo konečně zavedeno tolik potřebné ústřední topení a pokračovalo se v úpravách učitelského bytu. Opraveny byly také stěny ve třídách a vybroušeny parkety.⁷³

V roce 1975 došlo k dalším nutným opravám, v průběhu školního roku byl zabudován nový bojler a provedena oprava elektrického vedení a o prázdninách byly nově natřeny tabule.

Konečně v roce 1976 bylo opraveno schodiště v budově školy, jehož oprava byla vyučujícími urgována již dva roky. Na schodiště a přilehlé chodby byla položena podlahovina, která zvýšila jeho bezpečné každodenní používání.⁷⁴

Ve školním roce 1978/1979 došlo k výměně nábytku v kabinetu, v šatně byla vyměněna podlaha, stoly a lavice a do tříd byly zakoupeny garnyže a závěsy. Nově vymalovány byly chodby, šatna i třídy.

---

⁷² Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁷³ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 241 – 262. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁷⁴ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 274 – 279. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Ve školním roce 1983/1984 byly v rámci zkvalitnění výuky vybaveny obě třídy magnetickými tabulemi a novými závěsnými tabulemi. Žákovská knihovna byla rozdělena do obou tříd, protože do té doby byla umístěna pouze v I. třídě a žáci z II. třídy tak neměli knihy k dispozici. V následujícím roce bylo na zahradě školy vybudováno hřiště na odbíjenou a v průběhu roku byla vyměněna všechna radiátorová tělesa, opravila se štítová zeď budovy a vybudovaly se nové odpady.

O prázdninách v roce 1987 bylo v šatně položeno linoleum a zakoupeny nové záclony. Byly vymalovány chodby a jídelna a natřeny byly také dveře. Opravou prošla i hospodářská budova na dvoře školy, opravena byla především střecha.⁷⁵

Ke konci školního roku 1988/1989 bylo započato s generální opravou veškeré elektroinstalace v budově školy podle projektové dokumentace z předešlého roku. Protože se s opravou začalo již koncem měsíce května, byli žáci vyučováni v sále kulturního domu v Měrovicích. Z důvodu bezpečnosti byla v roce 1989 radiátorová tělesa v šatně a jídelně obložena dřevěnými kryty. Starý kotel byl vyměněn za dva nové a byl obnoven olejový nátěr kolem schodiště a chodeb.

V roce 1992 bylo z poloviny školní zahrady vybudováno sportovní hřiště, jehož součástí bylo i doskočiště a šplhadla.

V zimních měsících roku 1995 byla provedena montáž plynového topení a na jaře roku 1996 se provedla nová fasáda budovy z ulice a vyměněny byly vchodové dveře. O prázdninách pak byla opravena také fasáda ve dvorním traktu školní budovy.

V roce 1997 došlo k rekonstrukci sociálních zařízení ve škole a dřevěná přepážka kabinetu byla nahrazena sádkartonovou.

V roce 1998 byl přebudován učitelský byt ve škole na tělocvičnu, upravena a zmodernizována byla školní jídelna a zrenovovány byly hlavně také školní lavice.⁷⁶

3.4.2 Pedagogická činnost

I ve školním roce 1969/1970 pokračovala tradice zahájená v roce 1963, kdy byli prváčci za doprovodu učitelky mateřské školy a rodičů přivedeni před školu, kde si je převzali noví učitelé. Už během školního roku býval učitel první třídy ve styku s vyučujícími z mateřské

---

⁷⁵ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 7 – 84. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

⁷⁶ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 98 – 145. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

školy a dětmi, které měly v následujícím roce navštěvovat základní školu. Příchozí děti přivítali také starší žáci a poté byli seznámeni s chodem školy a budoucími povinnostmi. Vyučování probíhalo dle plánu, který vypracovaly učitelky během prázdnin, a neudálo se žádných významných událostí. Školní rok byl ukončen netradičně na místním hřišti, kde vystoupili všichni žáci v rámci Sportovního odpoledne.

Tělesnému pohybu byla věnována velká pozornost, kromě tělocviku byly v roce 1970 zavedeny do rozvrhu pohybové hry, jejichž vyučování probíhalo 2 hodiny každé pondělní odpoledne. V rámci programu „V kterém předmětu chce naše škola vyniknout.“ si obě vyučující, ředitelka Marie Trpíková a učitelka Marta Pavlíčková, zvolily český jazyk.⁷⁷

Zápisy v kronice odrážely politickou situaci a danou dobu roku 1972. *„Žáci byli vychováni v duchu socialistické etiky a komunistické morálky, poněvadž jen socialistická škola může být pevnou oporou socialistického zřízení. Bylo dbáno o výchovu citovou, k čemuž se využívalo každé výchovné akce. Po celý rok byly žákům vštěpovány mravní zásady, které byly důležitou součástí výchovného plánu. Ve vyučovací práci bylo dbáno o zlepšení prospěchu žáků a kulturu mluveného a psaného projevu. Pro zkvalitnění práce a získání hlubších a trvalých vědomostí využívaly vyučující všech dostupných pomůcek. Velká pozornost byla věnována čes. jazyku, písemným pracem a opravám.“*⁷⁸

Vzhledem ke skutečnosti, že od roku 1956 chodili žáci páté a vyšších tříd do školy v Němčicích nad Hanou, neustále se snižoval počet žáků navštěvujících základní školu v Měrovicích. Protože byl ale pro školní rok 1975/1976 zapsán opravdu nízký počet žáků, povolil odbor školství ponechat pro tento rok ve škole v Měrovicích i 5. ročník. Stejným způsobem byl vyřešen malý počet žáků i ve školním roce 1977/1978.⁷⁹

Poprvé od školního roku 1979/1980 pak neodcházeli žáci do školy v Němčicích, ale byli přiděleni na I. nebo II. základní devítiletou školu v Kojetíně.

V rámci pedagogické činnosti se ale objevily i problémy, které v roce 1982 popsala ředitelka školy Žofie Macíková. Protože v případě školy v Měrovicích se jednalo o klasickou vesnickou školu a rodiče žáků měli velmi nepravidelnou pracovní dobu zejména z důvodu různých sezónních prací, neměli na děti čas. Méně v žácích rozvíjeli zájem o literaturu, hudbu či jiné kulturní akce a celkově se tak zhoršil vztah a zájem

---

⁷⁷ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 228 – 238. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁷⁸ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 253. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

⁷⁹ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 9 – 71. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

o vzdělávání. Neblahý vliv na vzdělávání měla také situace v jednotlivých rodinách, obzvláště v těch rozvedených. Problém byl viděn také v umístění dvou ročníků v jedné třídě, kdy největší problém byl probrání složitějšího učiva v daném časovém úseku. Učitelky se snažily vytvořit u žáků kladný vztah k učení a školním povinnostem a vedly je k šetření majetku ve škole i v obci a k ochraně přírody. I přes veškerou snahu obou vyučujících ale od počátku 80. let začínali žáci, kteří nezvládali učivo, odcházet do Zvláštní školy v Kojetíně. Začínali se také poprvé objevovat diagnostiky poruch učení, jako je dysgrafie, dyslexie či dyskalkulie, kdy se vyučující snažili věnovat takto diagnostikovaným dětem větší pozornost.⁸⁰

Ve školním roce 1985/1986 se vyučovaly v 1. a 2. ročníku tyto předměty: český jazyk, prvouka, matematika, hudební výchova, výtvarná výchova, psaní, pracovní vyučování a tělesná výchova. Ve 3. a 4. ročníku byly vyučovány stejné předměty vyjma prvouky a navíc ještě přírodověda a vlastivěda. Nejhorší prospěch měli žáci obou tříd v českém jazyce a matematice a ve II. třídě navíc ve vlastivědě.

Ve školním roce 1988/1989 byli žáci 1. třídy poprvé hodnoceni slovně.

V souvislosti s politickými změnami v listopadu 1989 došlo také ke změně výuky na školách. Vyučující se řídili nově vydanými instrukcemi ministerstva školství k vyučování na základních školách, zejména k předmětu vlastivěda ve 3. a 4. ročníku.⁸¹

V roce 1990 byla do rozvrhu každému ročníku přidána 1 hodina tělesné výchovy, jež byla věnována pobytu v přírodě a ve druhém pololetí výcviku plavání. Po dvaceti letech byla opětovně zahájena výuka nepovinnému náboženství, do kterého se první rok přihlásilo 8 dětí. Problémová byla ovšem výuka romských žáků, kteří měli vysokou omluvenou i neomluvenou absenci. A přestože jim byla věnována individuální péče, práce s nimi nebyla příliš úspěšná. Hlavním důvodem byla zřejmě naprosto nedostatečná domácí příprava a nezájem rodičů. Mnoho romských žáků bylo přeřazeno do zvláštní školy nebo opakovalo ročník.

Dalšími změnami ve výuce bylo výrazné zredukování učiva, zvolnění pracovního tempa, vytvoření většího prostoru pro procvičování a k trvalejšímu osvojení základních vědomostí a dovedností.⁸²

---

⁸⁰ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 7 – 84. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

⁸¹ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 74 – 102. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

⁸² Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 106 – 147. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

3.4.3 Veřejná činnost školy

Průběžně během školního roku byla dodržována zdravotní a hygienická pravidla. Žáci chodili pravidelně 2x ročně na zubní prohlídku a jednou ročně absolvovali kompletní zdravotní prohlídku. Nejstarší žáci se také podrobili školení zdravotních hlídek pod vedením zdravotní sestry. Učitelky v průběhu školního roku dbaly na správné sezení žáků a v hodinách tělocviku se žáci věnovali průpravným cvikům.

Ve školním roce 1974/1975 bylo heslem školy „Bezpečně do školy – bezpečně domů“. Vyučující využívali všech příležitostí k tomu, aby poučili žáky o dopravní kázní. Zdůrazňovali jim pravidla silničního provozu, poznávání značek, poučili je o jízdě na kole a promítali žákům poučné filmy.⁸³

Na kulturní i jiné akce byl velmi bohatý školní rok 1978/1979, protože mnoho akcí bylo pořádáno v rámci Mezinárodního roku dítěte. Jednalo se o besedy, soutěže, návštěvy filmových, divadelních a loutkových představení, výchovné koncerty a podobně. Sdružením rodičů a přátel školy byl pořádán Dětský den a Dětský karneval.

Ve školní knihovně bylo vedeno 242 knih a během roku došlo k 315 výpůjčkám knih ze strany žáků 2. – 4. ročníku.

Během školního roku probíhalo vždy mnoho oslav a dalších mimoškolních akcí a například ve školním roce 1981/1982 se konaly tyto:

- 05. 11. - návštěva filmového představení u příležitosti výročí Velké říjnové socialistické revoluce
- 19. 11. - zimní branné cvičení
- 18. 01. - návštěva kulturního pořadu v Kojetíně
- 25. 02. - vzpomínka k Vítěznému únoru
- 07. 03. - oslavy Mezinárodního dne žen spojené se složením slibu nových pionýrů
- 01. 05. - oslavy Svátku práce v Kojetíně
- 05. 05. - návštěva filmového představení k výročí osvobození
- 01. 06. - návštěva filmového pohádkového představení u příležitosti Mezinárodního dne dětí v Kojetíně
- 03. 06. - školní výlet do Olomouce, Úsova a jeskyní v Javoříčku
- 06. 06. - Dětský karneval

---

⁸³ Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978), s. 268. Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

23. 06. - beseda s členy Veřejné bezpečnosti na téma bezpečnosti dětí o prázdninách

24. 06. - letní branné cvičení a táborák.⁸⁴

V rámci mimoškolní činnosti se žáci pravidelně každý rok podíleli na sběru léčivých bylin. Sbírala se hluchavka, černý bez, listí jahodníku nebo přeslička. Mimo léčivé byliny byl samozřejmě sbírán také papír.

V roce 1988 zahájil činnost požární kroužek a zdravotnický kroužek. Žáci také pravidelně navštěvovali plavecký kurz.

Oblíbenou mimoškolní činností byl sportovní den, pořádaný ve spolupráci se základní školou v Křenovicích. Žáci soutěžili v jízdě na kole, běhu, míčových hrách nebo atletických disciplínách.⁸⁵

Ve školním roce 1995/1996 byl otevřen zájmový kroužek německého jazyka, který byl vyučován 1x týdně dvě hodiny a navštěvovalo jej 10 žáků. Žáci se během roku účastnili různých literárních, výtvarných či pěveckých soutěží. Následující rok byl zřízen kroužek stolního tenisu, který navštěvovalo 12 žáků.

V rámci výuky a výchovy se i vyučující účastnili různých kurzů a školení, například ve školním roce 1997/1998 absolvovala ředitelka školy Marta Pavlíčková kurz „Vývojové poruchy v učení“ a učitelka Eva Balcárková se zúčastnila semináře výtvarné výchovy a výuky německého jazyka. Obě učitelky navštívily výstavu učebnic a učebních pomůcek a spolupracovaly s okolními školami.⁸⁶

Shrnutí historie Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou od roku 1969 do roku 1998.

Vyučování v Měrovicích probíhalo v duchu dané doby, kdy si žáci i učitelé počátkem školního roku stanovovali úkoly, které měli plnit v průběhu roku. V rámci výuky se začaly objevovat problémy s docházkou žáků, zejména romské národnosti. Počátkem 80. let byly poprvé diagnostikovány poruchy učení a žákům byla věnována náležitá pozornost ze strany učitelů.

---

⁸⁴ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 5 – 30. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

⁸⁵ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 38 – 98. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

⁸⁶ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 129 – 145. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

V roce 1978 bylo zákonem stanoveno, že vedle základních devítiletých škol byly zřízeny pouze základní školy, které byly osmileté. 1. – 4. třídy základní školy tvořily první stupeň a 5. – 8. třídy tvořily druhý stupeň. Povinná školní docházka ale trvala 9 let a byla tedy ukončena až po absolvování 1. ročníku střední školy. Ke změně došlo až v roce 1984, kdy byla povinná školní docházka prodloužena na 10 let, a k ukončení bylo nutno absolvovat dva ročníky střední školy. Na malotřídních školách byly zřizovány 1. – 4. ročníky. Ke školní reformě došlo po roce 1989, kdy bylo opět stanoveno devět tříd základní školy, ale devátá třída nebyla až do roku 1995 povinná.⁸⁷

Důležitou událostí pro obec Měrovice bylo osamostatnění obce k 1. lednu 1991. Do této doby byly Měrovice místní částí města Kojetína. Celostátně bylo nejdůležitější událostí svržení komunistického režimu v listopadu 1989 a demokratizace státu. K 1. lednu 1993 se rozpadla Česká a Slovenská Federativní republika a vznikla samostatná Česká republika.

Za dané období se v učitelském sboru vystřídalí tito učitelé: Marta Pavlíčková (1969 – 2007), Jan Jemelka (1972), Marcel Šternberk (1973 – 1974, 1975 – 1976), D. Vítová (1973), L. Pospíšilová (1975), Žofie Macíková (1982 – 1985, 1990), Eva Rozehnalová – Poláchová (1985 – 1987), Božena Hrubá (1988), Věra Borovková (1987 – 1988), Ivana Koláčná – Panáková (1988 – 1990), Drahomíra Matějčková (1990 – 1994), Eva Balcárková (1995 – 2002, 2004).⁸⁸

---

⁸⁷ TOPINKA, Jiří a kol. Příspěvek k pořádání školských fondů. In: Archivní časopis. Praha: Vydává odbor archivní správy a spisové služby MV ČR prostřednictvím oddělení vydavatelství obchodního odboru Tiskárny Ministerstva vnitra, o. p., 2008, ročník 58, 81 – 115. ISSN 0004-0398.

⁸⁸ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008). Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

4 Současnost Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace

4.1 Školní budova, stavební rozvoj

Budova školy byla v roce 2000 ve velmi dobrém stavu a nebylo nutné provádět větší opravy. (viz Příloha č. 11) O prázdninách roku 2000 byly upraveny prostory školního dvora.

V průběhu prázdnin roku 2004 byla položena nová střecha na budově školy a v dolní chodbě budovy byla položena nová dlažba a obkladový koberec, závěrem byla chodba vymalována. Natřeny byly všechny dveře a závěrem roku byly renovovány školní lavice a židle.

V roce 2005 byly opraveny prostory výdejny jídla, kde byly vyměněny obklady a zakoupen nový nábytek.⁸⁹

Vzhledem k nedostatku prostoru pro potřeby výchovy a vzdělávání byla na přelomu roku 2007/2008 provedena úprava prostor šatny, kdy byla tato místnost přebudována na hernu, kam byla umístěna školní družina. Z původního kabinetu na pomůcky byla vybudována ředitelna a z části jídelny byla vytvořena nářad'ovna pro tělocvičné pomůcky. Z bývalého prostoru ředitelny byla vybudována sborovna pro ostatní učitele. Šatna pro žáky byla umístěna do přízemní slepé chodby a nepřekáží tak běžnému provozu na chodbách. V přízemí budovy školy tedy byla umístěna družina, ředitelna, šatna, jídelna, včetně výdejny jídla, malá tělocvična a nářad'ovna. V 1. patře se nacházely I. a II. třída, sborovna a sociální zařízení pro žáky. Součástí školy byl dále dvůr a zahrada. Zahrada byla zatravněná a používala se jako hřiště a v době velkých přestávek mohli žáci používat také odpočinkový koutek.⁹⁰

Ve školním roce 2008/2009 byla v obou třídách instalována umyvadla a obklady a v přízemí bylo místo skladu vybudováno sociální zařízení pro zaměstnance školy. Vyměněno bylo také okno a dveře do dvora, aby bylo zabráněno únikům tepla. O prázdninách potom byly vyměněny podlahy ve třídách a pokryty linoleem pro snadnější údržbu a splnění hygienických podmínek. Práva a povinnosti žáků, rodičů a zaměstnanců

---

⁸⁹ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 155 – 206. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

⁹⁰ Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2007/2008.

školy byla upravena ve Školním řádu, jehož součástí byl i Klasifikační řád, který upravoval pravidla pro hodnocení žáků. Škola dále vydala Vnitřní řád školní družiny, Provozní řád tělocvičny a Provozní řád hřiště.⁹¹

V průběhu prázdnin v roce 2010 byly vymalovány učebny a školní družina. Došlo také k úpravě osvětlení školních tabulí ve třídách a vyměněna byla také světla na chodbách a toaletách žáků. Novým nábytkem byla vybavena ředitelna.

Pro školní rok 2010/2011 byla přesunuta učebna informatiky do prostor sborovny, protože se škola zapojila do programu Evropské unie, Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, EU Peníze školám. V rámci tohoto programu byla škola vybavena moderní výpočetní a interaktivní technikou.⁹²

4.2 Pedagogická činnost školy

Po roce 1999 se činnost školy řídila vzdělávacím programem „Základní škola č. j. 16847/96 – 2“ a během roku škola pravidelně spolupracovala s Okresní pedagogicko-psychologickou poradnou v Přerově, Odborem sociální péče Okresního úřadu v Přerově a s romskou poradkyní. Oficiální název školy byl Základní škola Měrovice nad Hanou okres Přerov.

Nadále pokračovala výuka nepovinnému náboženství 1 hodinu týdně, které navštěvovala necelá třetina všech žáků a pořízeny byly tři počítače spolu s výukovými programy pro výuku žáků 3. a 4. ročníku. Závěrem dalšího roku byl na škole zprovozněn Internet v rámci projektu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy „Internet do škol“. Počítačová technika byla rozšířena o další 4 počítače a využití probíhalo nejen v rámci výuky ale i ve volném čase žáků.⁹³

„Vyučující při své výchovné práci působili na žáky v oblasti primární prevence sociálně patologických jevů, jehož program zpracovala ředitelka školy. Jeho hlavní cíle byly:

- 1. Výchova ke zdravému životnímu stylu.*
- 2. Správná výživa a životospráva.*
- 3. Pravidelnost školní docházky.*
- 4. Vztahy a sociální klima na škole.*

---

⁹¹ Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2008/2009.

⁹² Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2010/2011.

⁹³ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 155 – 166. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

5. *Posilování sebevědomí.*
6. *Nácvik sociálních dovedností.*
7. *Základní informace o drogách a jejich účincích.*⁹⁴

Od 1. ledna 2003 získala škola právní subjektivitu a stala se příspěvkovou organizací. Zřizovatelem školy se stala obec Měrovice nad Hanou. Oficiální název školy byl změněn na Základní škola Měrovice nad Hanou okres Přerov, příspěvková organizace. Statutárním zástupcem se stala ředitelka školy Marta Pavlíčková a součástí organizace byla základní škola, mateřská škola a výdejna jídla. Od tohoto roku bylo ve 4. ročníku vyučováno povinnému cizímu jazyku, 3 hodiny týdně byl vyučován německý jazyk.⁹⁵

Pro školní rok 2003/2004 byl ředitelkou školy zpracován Minimální preventivní program, jehož průběžné plnění zabezpečovaly obě učitelky školy. Do programu byli zapojeni nejen žáci ale i jejich rodiče. Stěžejní problematikou řešenou tímto plánem byla práce s žáky romské národnosti. Romští žáci měli dlouhodobě mnoho zameškaných omluvených i neomluvených hodin, což značně stěžovalo jejich výuku. Vyučující těmto žákům věnovali zvýšenou pozornost a péči, ale důležitá byla hlavně spolupráce s rodiči. Tito nechodili na třídní schůzky a o práci žáků ve škole nejevili zájem. Domácí příprava žáků byla nedostatečná, žáci byli často nemocní, ale rodiče nedodržovali léčebný režim a žáci běhali venku i v době nemoci. U žáků byly řešeny také výchovné přestupky, jako je lhaní, podvádění či napadání spolužáků. Výuku českého jazyky ztěžovala skutečnost, že v rodinách se mluvilo romsky. Spolupráce s rodiči byla problémová také proto, že někteří rodiče nesouhlasili s vyšetřením svých dětí v pedagogicko-psychologické poradně ani s přeřazením žáků do zvláštní školy, kde by jim byla věnována větší pozornost a péče. Pro prevenci negativních jevů převážně u romských žáků bylo využíváno vhodných knih, obrazových materiálů, metody dobrého příkladu a vzoru nebo posilování kamarádských a přátelských vztahů.⁹⁶ Hlavními cíly programu bylo:

- sledovat pravidelnost školní docházky a zamezit výskytu neomluvené absence
- pravidelné poučování žáků o negativních jevech
- vést děti ke kvalitnímu trávení volného času – nabídka kroužků ve škole
- větší zapojení žáků i rodičů do mimoškolních akcí a aktivit
- výchova k zdravému životnímu stylu.

---

⁹⁴ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 166 – 167. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

⁹⁵ Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2002/2003.

⁹⁶ Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2003/2004.

Ve školním roce 2004/2005 byl počet vyučovacích hodin na škole celkem 47 a v tomto roce začala škola spolupracovat s Městským domem dětí a mládeže v Kojetíně v souvislosti s volnočasovými aktivitami žáků.⁹⁷

Od školního roku 2006/2007 byl užíván název školy Základní škola a Mateřská škola Měrovice nad Hanou. V tomto roce se vyskytly zásadní nedostatky ve vedení školy. Ředitel školy, Petr Vodička, který svoji funkci vykonával od roku 2005, neplnil téměř žádné povinnosti vyplývající mu z jeho funkce ředitele školy v Měrovicích. Inspekci bylo zjištěno, že ředitel nedostatečně komunikoval s ostatními zaměstnanci ve škole a netlumočil jim zásadní informace. Se zaměstnanci nebyl projednán školní řád ani jim nebyly předávány informace o možnostech dalšího vzdělávání. Nebyly konány pedagogické rady a předložené zápisy z nich byly pouze fiktivní. Ředitel nevypracoval ani Školní vzdělávací program. V průběhu funkčního období ředitele Vodičky došlo také ke značnému zvýšení školní absence. Vzhledem k takto závažným nedostatkům byl ředitel školy odvolán na konci školního roku 2006/2007.⁹⁸

Následující školní rok již ale došlo k výraznému zlepšení, protože do funkce nastoupila nová ředitelka školy, Dita Červenková. Jméno školy bylo upraveno na Základní škola a Mateřská škola Měrovice nad Hanou, příspěvková organizace. Škola byla i nadále organizována jako malotřídní se čtyřmi postupnými ročníky umístěnými ve dvou třídách. K 1. lednu 2008 byla při základní škole zřízena školní družina, kterou první rok navštěvovalo z celkového počtu 26 žáků 25. V rámci vyučování byl průběžně doplňován fond učebnic a školních pomůcek, výukové počítačové programy ale i žákovská a učitelská knihovna. Vzdělávacím programem pro 1. ročník byl Školní vzdělávací program Základního vzdělávání „Škola s úsměvem“. Vyučovacími předměty byly český jazyk, matematika, prvouka, hudební výchova, výtvarná výchova, tělesná výchova a praktické činnosti, celkem 20 hodin týdně. Pro výuku ve 2. – 4. ročníku se vyučující řídili vzdělávacím programem „Základní škola č. j. 16847/96 – 2“. Ve 2. ročníku se vyučovaly stejné předměty jako v 1. třídě, celkem 22 hodin týdně a ve 3. ročníku taktéž, ale navíc ještě anglický jazyk, celkem 24 hodin týdně. Děti 4. ročníku nebyly vyučovány prvouce a navíc měly ještě hodiny přírodovědy a vlastivědy, celkem 25 hodin týdně.⁹⁹ Nepovinnými předměty byly náboženství, anglický jazyk hrou, sportovní hry, taneční

---

⁹⁷ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 202 – 208. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

⁹⁸ Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2006/2007.

⁹⁹ Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2007/2008.

kroužek a pěvecký kroužek. Všichni pedagogičtí pracovníci se účastnili během roku různých vzdělávacích kurzů a seminářů, například Speciální výuka sociálních dovedností, Cesty k integraci Romů, Školní zralost, školní připravenost nebo Jak zvyšovat čtenářskou gramotnost.¹⁰⁰

Počínaje školním rokem 2008/2009 byla kapacita školy stanovena na 60 žáků a kapacita školní družiny stanovena na 30 žáků. K 1. září 2008 byla škola rozšířena o 5. ročník s ohledem na zájem rodičů a z důvodu postupného přechodu na školní vzdělávací program a snadnějšího zajištění návaznosti v dalších ročnících. V tomto školním roce došlo k rozšíření pedagogického sboru. Na celý úvazek byla zaměstnána ředitelka školy a další dva učitelé a také jedna asistentka pedagoga, na úvazek 0,1 byla zaměstnána jedna učitelka a ještě jedna na dohodu na 8 hodin v týdnu a na 0,65 úvazku byla zaměstnána vychovatelka ve školní družině. 1. a 2. ročník se řídil Školním vzdělávacím programem pro Základní vzdělávání „Škola s úsměvem“ a 3. – 5. ročník vzdělávacím programem „Základní škola č. j. 16847/96 – 2“. Vyučovací předměty byly pro 1. – 4. ročník stejné jako v předešlém roce, v 5. ročníku byl vyučován český jazyk, anglický jazyk, matematika, přírodověda, vlastivěda, hudební výchova, výtvarná výchova, tělesná výchova a pracovní činnost, celkem 26 hodin týdně.¹⁰¹

Ve školním roce 2009/2010 se Školním vzdělávacím programem pro Základní vzdělávání „Škola s úsměvem“ řídil 1. – 3. ročník a 4. a 5. ročník se řídil vzdělávacím programem „Základní škola č. j. 16847/96 – 2“. Všechny předměty zůstaly stejné, jako předešlý rok. Problém se zameškanými hodinami přetrvával i v tomto školním roce, všechny hodiny ale byly omluvené a všechny absence byly pravidelně projednávány s rodiči žáků. Škola se řídila také programem prevence sociálně patologických jevů, který byl zaměřen na nescifickou primární prevenci a na specifickou primární prevenci.¹⁰²

Ve školním roce 2010/2011 se již kromě 5. ročníku řídili Školním vzdělávacím programem pro Základní vzdělávání „Škola s úsměvem“ žáci 1. – 4. ročníku. 5. ročník v tomto roce i nadále využíval vzdělávací program „Základní škola č. j. 16847/96 – 2“. Předměty zůstaly stejné jako v předešlém roce, změnil se pouze celkový počet hodin ve 4. ročníku, který se zvýšil o 1 hodinu.¹⁰³

---

¹⁰⁰ Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2007/2008.

¹⁰¹ Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2008/2009.

¹⁰² Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2009/2010.

¹⁰³ Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2010/2011.

Ve školním roce 2011/2012 byly do vzdělávacího programu Školní vzdělávací program pro Základní vzdělávání „Škola s úsměvem“ zapojeno všech 5 ročníků školy v Měrovicích.

Tabulka č. 1

Učební plán školního roku 2011/2012.

Vzdělávací oblast	Vzdělávací obor	Vzdělávací předmět	Ročník					Celková časová dotace
			1.	2.	3.	4.	5.	
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	Český jazyk	9	10	8	8	7	42
	Cizí jazyk	Anglický jazyk	-	-	3	3	3	9
Matematika a její aplikace		Matematika	4	5	5	5	5	24
Informační a komunikační technologie		Informatika	-	-	-	-	1	1
Člověk a jeho svět		Prvouka	2	2	3	-	-	7
		Vlastivěda	-	-	-	2	2	4
		Přírodověda	-	-	-	2	2	4
Umění a kultura	Výtvarná výchova	Výtvarná výchova	1	1	1	2	2	7
	Hudební výchova	Hudební výchova	1	1	1	1	1	5
Člověk a zdraví	Tělesná výchova	Tělesná výchova	2	2	2	2	2	10
Člověk a svět práce		Pracovní činnosti	1	1	1	1	1	5
Celková hodinová dotace			20	22	24	26	26	118

Zdroj: Škola s úsměvem, školní vzdělávací program pro základní vzdělávání.

I v tomto školním roce škola spolupracovala při plnění úkolů a cílů vzdělávání s různými institucemi a organizacemi, například Pedagogicko - psychologickou poradnou Olomouckého kraje, pracovištěm v Přerově, Speciálně pedagogickým centrem v Kroměříži a Prostějově, Krajskou pedagogicko-psychologickou poradnou ve Zlíně, pracovištěm v Kroměříži nebo s Oddělením sociálně právní ochrany dětí při Městském úřadu v Kojetíně a při Magistrátu města Přerova. V rámci volnočasových aktivit škola i nadále spolupracovala s Domem dětí a mládeže v Kojetíně.¹⁰⁴

4.3 Veřejná činnost školy

V roce 1999 byl zaznamenán individuální úspěch žákyně 4. ročníku Moniky Ondičové, která vyhrála ve své kategorii soutěž „Romano Suno 98“. Jednalo se o literární soutěž v romštině, pořádanou Nadací Nová škola Praha a odměnou bylo mimo jiné pozvání na setkání vítězů v rezidenci velvyslance Spojených států amerických v Praze. V roce 1999

¹⁰⁴ Základní škola a Mateřská škola Měrovice nad Hanou. [online]. [cit. 2012-03-21]. Dostupné z: <http://www.zsmsmerovice.cz/>

byl také pořádán první Olympijský sportovní den za účasti žáků škol v Měrovicích, Křenovicích a Želatovicích. Probíhala také pravidelná činnost zájmových kroužků. Jednalo se o kroužek stolního tenisu a míčových her, v jejichž rámci byl dvakrát do roka uspořádán turnaj o ceny.

Rok 2001 se nesl v duchu 100. výročí od stavby školní budovy a v červnu byla uspořádána oslava pod záštitou obecního úřadu za účasti bývalých učitelů, žáků i občanů obce.¹⁰⁵

V rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků navštěvovala ředitelka školy po celý rok 2001/2002 kurz výuky anglického jazyka a další semináře, například „Metodická práce učitele na I. stupni“.

Ve školním roce 2002/2003 byl v rámci organizování volného času žáků organizován kroužek stolního tenisu a malířský kroužek. V prvním pololetí byl také organizován plavecký výcvik na krytém bazénu v Přerově. V následujícím roce přibyl kroužek aerobiku. Od roku 2005 do roku 2007 nepořádala škola žádné zájmové kroužky, ale ve spolupráci s Městským domem dětí a mládeže s Kojetíně byl pořádán alespoň kroužek keramiky.¹⁰⁶

V roce 2008 se škola snažila udržovat styk s rodiči žáků a uspořádala pro ně i ostatní občany Den otevřených dveří. Rodiče tak měli možnost prohlednout si školu a zúčastnit se také vyučování. O výsledcích žáků jsou rodiče informováni na pravidelných třídních schůzkách.

V rámci mimoškolní činnosti se škola snažila ovlivňovat žáky i rodiče v oblastech vytváření potřebných hygienických návyků a sociálních dovedností, podpory zdravého životního stylu, vytváření zdravého sebevědomí žáků, cvičení umění komunikace mezi žáky vzájemně i mezi dětmi a dospělými, zlepšení komunikace mezi školou a rodiči, zapojování rodičů do dění ve škole, rozšiřování spolupráce s dalšími organizacemi, zapojování žáků do všech aktivit školy. (viz Příloha č. 12 a 13)

---

¹⁰⁵ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 155 – 167. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

¹⁰⁶ Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008), s. 172 – 208. Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

Shrnutí současnosti Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou od roku 1999 do roku 2012.

Zpočátku škola pracovala v rámci výchovy a vzdělávání s programem „Základní škola č. j. 16847/96 – 2“ ale postupem let se začala řídit vlastním vzdělávacím programem, vypracovaným současnou ředitelkou školy, Školní vzdělávací program pro Základní vzdělávání „Škola s úsměvem“. Pracovníci školy spolupracovali s mnoha institucemi v souvislosti s prevencí negativních jevů, jako byla například vysoká absence žáků nebo poruchy učení u některých žáků.

Vzdělávání se řídilo až do roku 2004 zákonem z roku 1984, který byl několikrát novelizován. V roce 1995 bylo stanoveno, že se základní škola rozčlenila na I. stupeň, 1. – 5. ročník a II. stupeň, 6. – 9. ročník. Zákonem z roku 2004 bylo zavedeno například povinné zřizování školských rad a povinné vytváření kurikulárních dokumentů. Pro každý obor vzdělávání byly vydány rámcové vzdělávací programy, které byly závazné pro přípravu vlastních školních vzdělávacích programů.

Za dané období se v učitelském sboru vystřídali tyto učitelé: Eva Pechánková (2002 – 2005), Petr Vodička (2005 – 2007), Dita Červenková (2007 – doposud), Eva Bibrová (2007 – doposud), Ivo Pavlík (2007 – doposud), Jana Hrušáková (2008 – 2009), Kateřina Podoláková (2008 – doposud), Nad'a Všíváková (2009 – doposud).¹⁰⁷

---

¹⁰⁷ Výroční zprávy o činnosti školy z let 2002 – 2011.

5 Hodnocení školy z pohledu ředitelky, starosty obce a bývalých žáků

Pro rozhovor byla oslovena ředitelka Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvková organizace, starosta obce Měrovice nad Hanou a 5 žáků školy. Všichni oslovení měli možnost vyjádřit se k minulému i současnému stavu vzdělávání a výchovy ve škole v Měrovicích nad Hanou. Všechny rozhovory se uskutečnily 22. února 2012.

Mgr. Dita Červenková, ředitelka školy

Jak se Vám paní ředitelko ve škole pracuje a jak hodnotíte práci pedagoga na malé vesnici?
Jak se Vám spolupracuje s rodiči a vedením obce?

„Je to práce, kterou jsem si vybrala. Málotřídní škola má svá pro i proti, ale v mezích možností se mi pracuje dobře. Spolupráce s rodiči je na standardní úrovni, komunikace s nimi je dobrá, ale z pedagogického hlediska vidím jako problémové vedení v rodinách. Každý problém se ale snažíme řešit.

Vedení obce je ke škole v mnoha směrech velmi vstřícné.“

Jaká je podle Vás ve škole atmosféra?

„Jedná se o malou rodinnou školu, takže atmosféra je dle mého názoru pohodová. Myslím, že to stejně vnímají i naši žáci, kteří nás navštěvují i po přechodu na kojetínské školy a malý kolektiv žáků i učitelů hodnotí zpětně velmi kladně. Přispívá k tomu také uvážlivý výběr pedagogů a ostatních zaměstnanců.“

Potýká se škola s nějakými úskalími, např. nedostatkem žáků, menšiny apod.?

„Největším problémem je nedostatek prostoru. V současnosti jsou k dispozici pro 1. – 5. ročník dvě učebny, učebna informatiky, malá tělocvična a jedna malá třída, která je zároveň i hernou ŠD. Škola by potřebovala ještě nejméně jednu učebnu a také kabiny pro učitele. Problémem je ovšem nepochopení současného způsobu vzdělávání, kdy odpovědné osoby stagnují v názorech na potřeby vzdělávání (hodnotí současné vzdělávání z pohledu své vlastní docházky do školy) a některé naše potřeby a požadavky proto považují za nadstandard.

Problém s úbytkem žáků nemáme, spíše naopak.“

Máte jako pedagog nějaké plány do budoucna, např. co se týká zlepšení vyučování, vybavení, mimoškolní aktivity apod.?

„Vyučování se dle mého názoru zlepšuje průběžně. Za úspěch považuji vytvoření učebny informatiky a nákup IT techniky z EU OPVK – vybavení učebny a interaktivní sestava ve třídě starších žáků, kterou plánujeme v nejbližší době i do třídy mladších žáků.

Byla také provedena kompletní oprava vnitřních prostor mateřské školy a v plánu je také oprava zahrady mateřské školy. Obě budovy byly postupně vybaveny novým nábytkem.

Na podzim minulého roku jsme zprovoznili internetové stránky školy.

O účasti na mimoškolních aktivitách, výletech či kroužcích rozhodují rodiče dětí, záleží na jejich přístupu a volbě. Pokud dětem mimoškolní aktivity (školu v přírodě, kroužky, akce) nepovolí, jsme nuceni je bohužel zrušit.

Z pohledu mé funkce bych do budoucna uvítala snížení vyučovací povinností, abych se mohla více věnovat práci manažerské, o které je ředitelská funkce především.“

Ladislav Bařina, starosta obce Měrovice nad Hanou

Jaké má obec plány se školní budovou? (opravy, rekonstrukce apod.)

„V tomto roce plánujeme školní budovu zateplit, tzn. vyměnit okna a vstupní dveře, zateplit strop budovy a zateplit plášť budovy. Plánujeme také rekonstrukci oplocení zahrady. V budoucnu bychom chtěly realizovat nějakou přístavbu pro tělocvičnu.“

Jak by jste hodnotil atmosféru ve škole a jste jako starosta spokojen s prací, kterou pedagogové ve škole odvádějí?

„Atmosféru ve škole hodnotím kladně, co se týká zaměstnanců, myslím si, že se zde utvořil dobrý kolektiv, který se zúčastňuje i akcí mimo rámec školy (akce kulturní komise obce). Ze strany žáků a rodičů ve většině případů převládá spokojenost s fungováním školy. Mgr. Červenková ve funkci ředitelky udělala od svého nástupu hodně práce a škola doznala velkých změn. S její prací ředitelky, tak s prací celého pedagogického sboru, jsem spokojen.“

Prochází škola nějakými úskalími? (úbytek žáků, menšiny apod.)

„Největší problém je národnostní složení žáků navštěvujících školu, větší část tvoří žáci romské národnosti a i když mezi samotnými žáky ve většině nevznikají žádné problémy, v poslední době dochází k tomu, že někteří rodiče své děti raději vozí do škol v Němčicích nebo v Kojetíně, protože nechtějí aby děti byly ve škole společně s romskými dětmi. Jeden z důvodů je i to, že si myslí, že učitelé se věnují slabším romským dětem a na ostatní

nezbývá tolik času. Tento jev není příliš častý, ale dochází k němu. Samozřejmě i u nás je problémem ubývající počet žáků.“

Předpokládám, že jste jako žák navštěvoval školu v Měrovicích – kdy to bylo, jaké jsou Vaše vzpomínky? Co se Vám ve škole líbilo a proč, resp. máte i nějaké záporné vzpomínky?

„Školu jsem navštěvoval v letech 1964 až 1968. Vzpomínek je hodně, asi největší je na přísného ředitele Rádla a hodnou paní učitelku Trpíkovou. Rád vzpomínám hlavně na školní výlety (do lesa do Vitčic), na střelení ze vzduchovky na dvoře školy s ředitelem Rádlem. Horší jsou vzpomínky na průšvihy (zapálená sláma na poli), kdy nás ředidel vyšetřoval a samozřejmě trestal. Z vyučování mě utkvěly hlavně vzpomínky na učení prvních písmen a slov, kdy každé písmeno bylo za nějakou postavu K jako kominík apod, taky vzpomínám na staré sklápěcí lavice, velká kamna ve třídě a hodně dalších věcí.“

Marie Ševčíková, navštěvovala školu v letech 1941 – 1949

„Je to už mnoho let, takže si mnoho věcí nevybavuji. Chodili jsme do nové školy, ale vzpomínám si, že u kostela stála ještě škola stará. Do školy jsme chodili rádi, protože jsme se tam potkávali s kamarády a vyučování ubíhalo tak nějak poklidněji než dnes. Ve třídě nás bylo hodně, ale nemyslím si, že by učitel někoho zanedbával. Byla tam kamna, do kterých se přikládalo. Negativní vzpomínky nemám žádné.“

Jaroslav Matych, navštěvoval školu v letech 1960 – 1964

„Vzpomínky mám jen dobré, na nic negativního si nevzpomínám. Do školy jsem chodil každé ráno s bratrem, který byl o rok mladší. Ráno nám dala maminka snídani a do školy nějaký kousek chleba s máslem nebo se sádlem a v půl osmé jsme odcházeli. Když bylo odpolední vyučování, tak jsme chodili na oběd domů a potom zpět do školy. Naši učitelé byli přísní, ale spravedliví. Do školy jsme chodili rádi a neměli jsme s tím žádný problém. Nevzpomínám si, že by někdo ze spolužáků neprospěl nebo měl nějaké problémy s prospěchem. Vždy jsme se těšili, jak na konci školního roku pojedeme na výlet. Také se mi líbilo pracovní vyučování, kde jsme vyráběli různé věci. Ve škole nebyly takové sociální rozdíly jako teď a učitel si mohl ve třídě udělat pořádek a rodiče ho v tom podporovali. Nám stačili dva učitelé, dnes je jich tam pět na stejný počet žáků, tomu moc nerozumím.“

Marie Hrabalová, navštěvovala školu v letech 1967 - 1971

„Bohužel si toho už mnoho nepamatuji. Toto období pro mě ale bylo bezstarostné a veselé. Moc rádi jsme se ve škole hýbali, možná proto pro nás často pořádali učitelé různé sportovní hry a vystoupení. Protože jsme byli všichni velmi živí a neposední, nerada vzpomínám na tělesné tresty, kterými nás učitelé umravňovali.“

Andrea Ježková, navštěvovala školu v letech 1985 – 1989

„Na Základní školu v Měrovicích vzpomínám ráda, jako na pěkný začátek školní docházky, milé učitelky, příjemné prostředí. Na rozdíl od druhého stupně, kde už se učitelé žákům tolik nevěnovali. Bohužel si už nevzpomínám na konkrétní věc, co se mi ve škole líbila, ale bylo hezké se učit ve dvojtřídkách. Jediná záporná vzpomínka, na kterou si vzpomínám, je na to, že jsem zůstala po škole, protože jsem nebyla schopná převyprávět obsah textu, který jsem přečetla.“

Romana Marková, navštěvovala školu v letech 1991 – 1995

„Vzpomínky mám opravdu dobré, nejraději vzpomínám na hodnou paní ředitelku Pavlíčkovou. Z předmětu jsem měla nejraději pěstitelské práce, kdy jsme se starali o vlastní zahrádku na pozemku za školou. Pěstovali jsme zeleninu a výsledky práce jsme potom mohli i sníst. Ráda jsem také jezdila na školní výlety a chodila do kroužku stolního tenisu i s mladší sestrou. Naopak nerada vzpomínám na jídla ze školní jídelny, protože jsme museli sníst všechno i když nám jídlo nechutnalo.“

Závěr

Vzdělávání v Měrovicích nad Hanou probíhalo již v dávných dobách, minimálně však od poloviny 18. století. Historie vzdělávání v obci je tedy velmi bohatá a nejpodrobněji je zaznamenána ve školních kronikách. Protože ale ne každý má možnost a čas pročítat všechny tyto kroniky, snažila jsem se v bakalářské práci shrnout nejdůležitější informace do jednoho materiálu.

Cílem práce bylo seznámit zájemce nejen s historií ale i současností vzdělávání v Měrovicích nad Hanou. Zejména s bohatou historií základní školy a také s tím, jak výuka probíhá v současnosti. Myslím si, že cíl práce byl splněn.

Vedení základní školy v Měrovicích mělo velký zájem o zpracování této bakalářské práce, protože ve škole neexistuje žádný ucelený materiál o vzdělávání v Měrovicích nad Hanou ani o samotné škole. Bakalářská práce bude po vypracování uložena přímo ve škole a s jejím obsahem se tak budou moci seznámit všichni zájemci nejen z řad žáků, ale i dospělých. Jeden výtisk bakalářská práce bude uložen také na Obecním úřadě v Měrovicích nad Hanou, nejen pro potřeby samotné obce ale i pro zájemce z řad občanů a dalších návštěvníků obce. Za velmi zásadní pokládám také uložení jednoho výtisku bakalářské práce v Státním okresním archívu v Přerově, který mi poskytl cenné materiály pro zpracování práce a kde se s výslednou podobou práce bude moci seznámit širší veřejnost.

Základní školu v Měrovicích nad Hanou jsem navštěvovala v letech 1987 až 1991 a s odstupem let musím konstatovat, že to byly moc hezké roky. Paní učitelka nám každému věnovala velkou pozornost a vzhledem k malému počtu žáků ve třídě mohla pomáhat i těm slabším, aniž by zanedbávala ostatní žáky. Do školy v Měrovicích jsem chodila ráda, protože jsme se všichni znali a ve škole vládla příjemná rodinná atmosféra. Pro mnohé z nás potom byl obrovský šok přechod od 5. ročníku na školu do Kojetína, která byla velká a chodily tam stovky žáků.

Výchovná a vzdělávací funkce Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace je nezastupitelná a nenahraditelná pro všechny školou povinné žáky z obce Měrovice a její příjemné prostředí a přístup učitelů je v porovnání s velkými městskými školami neocenitelný.

Prameny

Matrika školou povinných dětí (1807 – 1892). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Matrika žáků nedělní školy (1815 – 1868). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Knihy cti dětí školy Měrovské (1847 – 1868). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Kronika národní školy v Měrovicích (1873 – 1888). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Kronika školy v Měrovicích n/H. (1889 – 1931). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. , válečná (1940 – 1945). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Kronika základní školy v Měrovicích n/H. (1978 – 2008). Uložena v archivu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou.

Výroční zprávy o činnosti školy z let 2002 – 2011

NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908.

PEŘINKA, František. *Vlastivěda moravská. II. Místopis Moravy. Olomoucký kraj. Kojetský okres*. Brno: Akciová moravská knihtiskárna, 1930.

LAPÁČEK, Jiří a Břetislav PASSINGER. *Pobečví v proměnách času*. Přerov: Elan spol. s r.o. Přerov, 2005.

Historický místopis Moravy a Slezska v letech 1848 – 1960, svazek VI. Ostrava: Profil, 1978, s. 95.

ŠÍREK, Jiří. *Svědkové minulosti na střední Hané*. Olomouc: Sprint, 2008. ISBN 978-80-254-4257-98.

TOPINKA, Jiří a kol. Příspěvek k pořádání školských fondů. In: *Archivní časopis*. Praha: Vydává odbor archivní správy a spisové služby MV ČR prostřednictvím oddělení vydavatelství obchodního odboru Tiskárny Ministerstva vnitra, o. p., 2008, ročník 58. ISSN 0004-0398.

ŘEZÁČ, František. Příspěvek k životopisu moravského malíře Martina Chvátala. In: *Zprávy Vlastivědného ústavu v Olomouci*. Olomouc, 1966, číslo 130.

Rozhovory

Mgr. Dita Červenková, ředitelka Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace

Ladislav Bařina, starosta obce Měrovice nad Hanou

Marie Ševčíková, bývalá žákyně, navštěvovala školu v letech 1941 – 1949

Jaroslav Matych, bývalý žák, navštěvoval školu v letech 1960 – 1964

Marie Hrabalová, bývalá žákyně, navštěvovala školu v letech 1967 – 1971

Andrea Ježková, bývalá žákyně, navštěvovala školu v letech 1985 – 1989

Romana Marková, bývalá žákyně, navštěvovala školu v letech 1991 – 1995

Elektronické prameny

Městské kulturní středisko Kojetín. [online]. Dostupné z:
http://www.kojetin.cz/meks/meks_galerie-rodaku_chvatal.php

Měrovice nad Hanou. [online]. Dostupné z: <http://www.merovicenh.cz>

Český statistický úřad. [online]. Dostupné z: <http://www.czso.cz>

Základní škola a Mateřská škola Měrovice nad Hanou. [online]. Dostupné z:
<http://www.zsmsmerovice.cz/>

Přílohy – Seznam příloh

Příloha č. 1 – Pohled na Měrovice od řeky Hané z roku 1908. Převzato z: NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908.

Příloha č. 2 – Pohled na Měrovice od řeky Hané z roku 2011. Převzato z: soukromý archiv.

Příloha č. 3 – Autoportrét Martina Ferdinanda Chvátala. Převzato z:

http://en.wikipedia.org/wiki/Martin_Ferdinand_Quadal

Příloha č. 4 – Obraz Martina Ferdinanda Chvátala. Převzato z:

<http://artesehumordemulher.wordpress.com/pinturas-de-animais/>

Příloha č. 5 – Znak obce Měrovice nad Hanou. Převzato z: LAPÁČEK, Jiří a Břetislav, PASSINGER. *Pobečví v proměnách času*. Přerov: Elan spol. s r.o. Přerov, 2005.

Příloha č. 6 – Obecní pečeť obce Měrovice nad Hanou. Převzato z: LAPÁČEK, Jiří a Břetislav, PASSINGER. *Pobečví v proměnách času*. Přerov: Elan spol. s r.o. Přerov, 2005.

Příloha č. 7 – Pohled na starou budovu školy z roku 1908. Převzato z: NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908.

Příloha č. 8 – Pohled na novou budovu školy z roku 1908. Převzato z: NERADIL, František. *Měrovice na Hané*. Kroměříž: J. Slovák, 1908.

Příloha č. 9 – Školní fotografie I. třídy ze školního roku 1939/1940. Převzato z: Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Příloha č. 10 – Prvomájový průvod žáků měrovské školy v Kojetíně z roku 1964. Převzato z: Kronika obecné školy v Měrovicích n/H. (1931 – 1978). Uložena ve Státním okresním archivu v Přerově.

Příloha č. 11 – Pohled na budovu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace z roku 2011. Převzato z: soukromý archiv.

Příloha č. 12 – Oslava Halloweena v roce 2011. Převzato z: <http://www.zsmsmerovice.cz/>

Příloha č. 13 – Oslava Vánoc v roce 2011. Převzato z: <http://www.zsmsmerovice.cz/>

Příloha č. 1 – Pohled na Měrovice od řeky Hané z roku 1908.

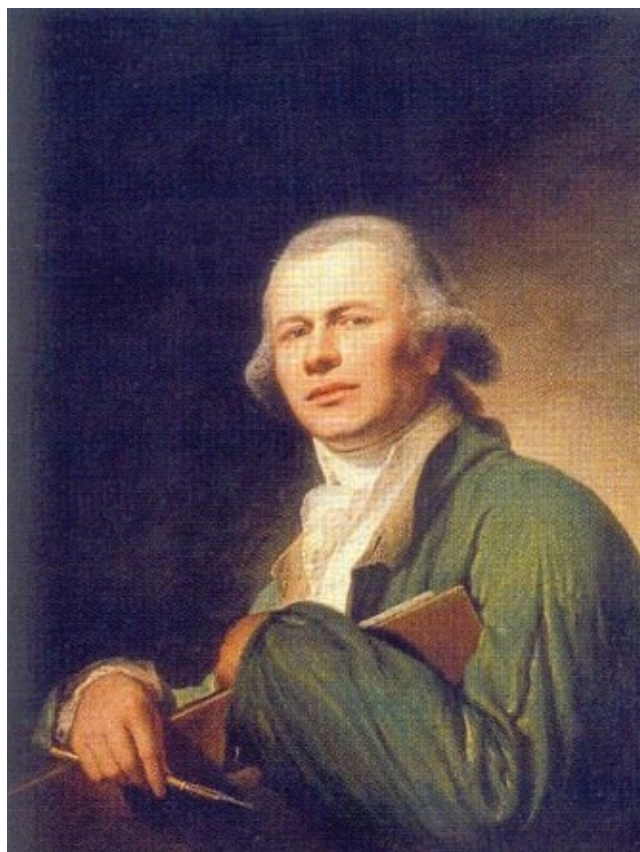

Celkový pohled Měrovic.

Příloha č. 2 – Pohled na Měrovice od řeky Hané z roku 2011.

Příloha č. 3 - Autoportrét Martina Ferdinanda Chvátala.

Příloha č. 4 – Obraz Martina Ferdinanda Chvátala.

Příloha č. 5 – Znak obce Měrovice nad Hanou.

Příloha č. 6 – Obecní pečeť obce Měrovice nad Hanou.

Příloha č. 7 – Pohled na starou budovu školy z roku 1908.

Příloha č. 8 – Pohled na novou budovu školy z roku 1908.

Příloha č. 9 – Školní fotografie I. třídy ze školního roku 1939/1940.

Příloha č. 10 – Prvomájový průvod žáků měrovské školy v Kojetíně z roku 1964.

Příloha č. 11 – Pohled na budovu Základní školy a Mateřské školy Měrovice nad Hanou, příspěvkové organizace z roku 2011.

Příloha č. 12 – Oslava Halloweena v roce 2011.

Příloha č. 13 – Oslava Vánoc v roce 2011.

